

Beslutningsreferat af møde i Implementeringsrådet d. 29. september 2016

Dagsorden

1. **Velkomst v. formanden**
2. **Oversigt på hjemmesiden og tilbagemelding på anbefalinger v/sekretariatet**
3. **Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser**
 - 3.1. Tidlig interessevaretagelse
 - Gennemgang af forslag
- Pause**
- 3.2. Implementering af ny EU-regulering
 - Gennemgang af forslag
- 3.3. Nabotjek af eksisterende regulering
 - Gennemgang af forslag
4. **Oplæg om indenrigsnabotjek v/sekretariatet**
5. **Kommunikation**
6. **Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af Rådets arbejde fremadrettet**
 - 6.1. Brug af suppleanter
7. **Eventuelt**

Afbud fra F&P, DE, DA, LO og Poul Skytte Christoffersen. Forud for mødet havde F&P, DE og LO indsendt skriftlige bemærkninger til enkelte forslag, der blev gennemgået under dagsordenens pkt. 3.

Pkt. 1.: Velkomst v. formanden

- Generel opbakning til, at der fastsættes en frist for indsendelse af skriftlige bemærkninger til det materiale, der skal behandles på møderne i Implementeringsrådet. Fristen sættes til fredagen før mødet kl. 12.
- Det blev besluttet, at såfremt et medlem på et møde i Implementeringsrådet undlader stillingtagen til forslag, markeres dette med en fodnote ved oversendelsen af anbefalingerne til Implementeringsudvalget. Formanden henstillede til, at muligheden anvendes med omtanke.

Pkt. 2.: Oversigt på hjemmesiden og tilbagemelding på anbefalinger v/sekretariatet

- Sekretariatet præsenterede et oplæg til:
 1. at der på Implementeringsrådets hjemmeside udvikles en mere overskuelig oversigt over Implementeringsrådets forslag samt regeringens svar herpå; og
 2. proces for tilbagemeldinger på resultaterne af de forslag, som regeringen tilkendegiver, at der arbejdes videre med.
- Sekretariatet rundsender notat herom til Implementeringsrådet.

Pkt. 3.: Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser

- Sekretariatet sikrer, at Implementeringsrådet fremstår som afsender af forslag, og at forslagsstilleres navne derfor ikke fremgår af forslagene ved oversendelse til regeringens Implementeringsudvalg.

Pkt. 3.1.: Tidlig interessevaretagelse

Implementeringsrådet behandlede i alt 6 forslag til tidlig interessevaretagelse.

- Forslag 1-3 samt 5-6 blev vedtaget og oversendes til regeringens Implementeringsudvalg. Følgende forslag revideres dog jf. nedenfor og sendes i skriftlig clearing i Implementeringsrådet inden oversendelse til Implementeringsudvalget:
 1. Forslag 2: Under "særlige hensyn" indsættes bemærkning om, at eventuelle fælles EU-regler udformes på en måde, der ikke får utilsigtede konsekvenser for de danske arbejdsmarkedspensioner.
 2. Forslag 3: "Til skade for virksomheder **og forbrugere**" udgår af forslaget.
 3. Forslag 6: "Det er vigtigt for virksomhederne **og forbrugere**" tilføjes til forslaget.
 4. Forslag 6: DI, DE og DA koordinerer en præcisering af pkt. 4. Tilføjelse af ny pkt. 5-7 under "begrundelse" og "retning/holdning" jf. DE's bemærkninger indsendt d. 28. september.
- Forslag 4 revideres af forslagsstiller og udskydes til Implementeringsrådets næste møde. Forslagsstiller clearer revideret forslag med DI inden.
- Forbrugerrådet TÆNK undlod stillingtagen til første del af forslag 3 (vedrørende datalokalisering) samt hele forslag 5. Forbrugerrådet TÆNK kunne ikke støtte anden del af forslag 3 (vedrørende dataejerskab) samt DE's indsendte pkt. 5 og 6 til forslag 6, da det vurderes at forringe forbrugerbeskyttelsen.

Pkt. 3.2.: Implementering af ny regulering

- Implementeringsrådet behandlede i alt 5 forslag til implementering af ny regulering.
- Forslag 1-4 blev vedtaget og oversendes til de pågældende ministerier. DE's bemærkninger til forslag 4, som blev indsendt d. 28. september, sendes i skriftlig clearing hos Implementeringsrådet inden oversendelse til ministerierne.
- Forslag 5 trækkes grundet timing. Med afsæt i drøftelserne af timing blev det besluttet, at Implementeringsrådet i et oversendelsesbrev til regeringen opfordrer til, at erhvervsregulering udarbejdes under hensyntagen til forskelle i brancher, og at regeringen derfor bør redegøre for årsagen til, at branchespecifikke regler udvides til også at omfatte andre virksomheder. Problemstillingen i forslag 5 bruges som eksempel. Oversendelsesbrevet sendes til skriftlig clearing i Implementeringsrådet.
- Forbrugerrådet TÆNK kunne støtte beslutningen om oversendelse af principiel anbefaling til Implementeringsudvalget, men kunne ikke støtte indholdet i det anvendte eksempel, da det vurderes at forringe forbrugerbeskyttelsen.
- Forbrugerrådet TÆNK undlod stillingtagen til forslag 1-4.

Pkt. 3.3.: Nabotjek af eksisterende regulering

- Implementeringsrådet behandlede i alt 11 forslag til nabotjek af eksisterende regulering.
- Forslagene 1-4 samt 6-11 blev vedtaget og oversendes til regeringens Implementeringsudvalg.
- Forslag 5 blev trukket af forslagsstiller grundet timing. Med afsæt i drøftelserne blev det besluttet, at forslagsstiller udarbejder en bemærkning i Implementeringsrådets oversendelsesbrev til regeringen, hvori der gøres opmærksom på, at habitatdirektivet overimplementeres på to væsentlige områder. Oversendelsesbrevet sendes i skriftlig clearing i Implementeringsrådet.
- Følgende forslag revideres jf. nedenfor og sendes i skriftlig clearing i Implementeringsrådet før oversendelse til Implementeringsudvalget:
 - Forslag 6: Sekretariatet indsætter formulering vedr. "hensyn til fødevarer sikkerhed" under "særlige hensyn".
 - Forslag 7-9: Forbrugerrådet TÆNK indsætter formulering vedr. "hensyn til forbrugersikkerhed" under "særlige hensyn".

- Forbrugerrådet TÆNK undlod stillingtagen til forslag 1-4 samt 10-11.

Pkt. 4.: Oplæg om indenrigsnabotjek v/Sekretariatet

- Det blev besluttet, at Implementeringsrådet ikke vil arbejde for, at der indføres mulighed for at gennemføre indenrigsnabotjek som supplement til internationale nabotjek, da dette allerede håndteres i regi af Virksomhedsforum for enklere regler.

Pkt. 5.: Kommunikation

- Forud for næste møde i Implementeringsrådet udsendes et oplæg om retningslinjer for medlemmernes kommunikation om Implementeringsrådets arbejde.

Pkt. 6.: Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af Rådets arbejde fremadrettet

- Der var en drøftelse af sidste beslutningsreferats manglende beskrivelse af ministerens deltagelse på mødet i Implementeringsrådet d. 13. maj, hvor han annoncerede, at han én gang årligt vil deltage i et møde i Implementeringsrådet og her give en tilbagemelding på hver af de tre indsatser i Implementeringsrådet. På baggrund af drøftelsen blev det besluttet, at referater fra møderne skal indeholde mere detaljeret information, samt at godkendelse af referat fremadrettet indgår som fast punkt på dagsordenen.

Pkt. 6.1. Brug af suppleanter

- Det blev besluttet, at organisationerne repræsenteret i Implementeringsrådet kan udvælge én fast og navngivet suppleant, som kan være til stede ved undtagelsesvis afbud fra Rådets faste medlemmer. Beslutning om, at bemærkninger til forslag ikke føres til referat, hvis et medlem – organisation eller særligt sagkyndig - af Implementeringsrådet ikke har været repræsenteret, fastholdes.

Pkt. 7.: Eventuelt

- Sekretariatet bekræftede for medlemmerne, at der kan stilles forslag, der vedrører udmøntning af lovgivning, fx myndighedernes tilsynspraksis, såfremt dette er i strid med regeringens 5 principper for overimplementering.
- Næste møde i Implementeringsrådet afholdes d. 6. december.
 - Frist for indsendelse af forslag er d. 25. oktober. Frist for indsendelse af forslag til tidlig interessevaretagelse er (grundet Kommissionens arbejdsprogram) d. 8. november.
 - Sekretariatet runder plan for proces frem mod næste møde.

Kære Troels Lund Poulsen

Tak for din deltagelse på Implementeringsrådets møde i maj og for de efterfølgende svar på vores anbefalinger om tidlig interessevaretagelse og igangsættelse af nabotjek. Som formand for Implementeringsrådet sætter jeg stor pris på dit engagement i arbejdet med at styrke danske virksomheders konkurrencevilkår.

Hermed følger 5 anbefalinger til tidlig interessevaretagelse og 10 anbefalinger til nabotjek af eksisterende regulering.

Foruden de vedhæftede anbefalinger har Implementeringsrådet bemærkninger til to lovforslag, som regeringen forventer at fremsætte i den kommende folketingssamling. Det første lovforslag omhandler aflønningsformer for medarbejdere i finansielle institutioner¹. Det andet lovforslag vedrører ændring af husdyrgodkendelsesloven. Bemærkningerne skal ses i lyset af timingen for fremsættelsen af de to lovforslag, hvor det vil være for sent at afgive anbefalinger til implementeringen af reglerne for aflønning og for tidligt at anmode om et nabotjek af den danske implementering af habitatdirektivet.

Lovforslaget om aflønningsreglerne lægger op til at indføre identiske regler for aflønningsformer for såvel pengeinstitutter som forsikringsselskaber. Implementeringsrådet opfordrer generelt regeringen til at sikre, at erhvervsreguleringen udarbejdes under specifik hensyntagen til forholdene i de enkelte brancher, og – hvor der lægges op til identiske regler omfattende flere brancher – at redegøre for årsagerne til, at de specifikke regler bør finde anvendelse på tværs af flere brancher. I dette konkrete tilfælde er der tale om at sondre mellem aflønningsforholdene i pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Lovforslaget om husdyrgodkendelser ser ud til at videreføre overimplementering af habitatdirektivet på to områder, som vurderes at medføre begrænsede udviklingsmuligheder for 2-300 bedrifter, og hvor det mistede produktionspotentiale svarer til mere end 400 malkekvægsbesætninger (130.000 dyreenheder):

1. Krav til kategori-2 naturområder: Husdyrgodkendelsesloven fastsætter krav om beskyttelse af naturområder uden for internationale naturbeskyttelsesområder (kategori-2), som på flere punkter går videre, end habitatdirektivet foreskriver.

¹ Forbrugerrådet Tænk støtter ikke bemærkningen hertil.

2. Krav om habitatvurdering ved revurderinger: Direktivets krav om habitatvurderinger gælder kun for "planer" og "projekter". I Danmark har man udvidet direktivets anvendelsesområde til også at omfatte eksisterende og uændrede tiltag.

Implementeringsrådet hører gerne, om regeringen er enig i, at der i begge tilfælde er tale om overimplementering, og i bekræftende fald at redegøre for årsagerne til at videreføre de særlige danske krav.

Med venlig hilsen

Paul Mollerup, formand for Implementeringsrådet

Implementeringsrådet

Anbefalinger – Tidlig interessevaretagelse

Tabel 1: anbefalinger vedrørende tidlig interessevaretagelse vedtaget af Implementeringsrådet d. 29. september 2016.

Nr.	Titel	Bemærkninger
1	Krav til nedskrivningseggede passiver – Financial Stability Board (FSB)	
2	EU overvejelser om nyt reguleringsregime for individuelle pensionsprodukter	
3	Initiativ om frie datastrømme i EU*	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke den anden del af anbefalingen, der omhandler dataejerskab.
4	Mobile Offshore Drilling Units	
5	Vejledning til persondataforordningen**	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke pkt. 5 og 6 i anbefalingens "Retning/holdning".

* Forbrugerrådet TÆNK undlader at tage stilling til den første del af anbefalingen, der omhandler datalokalisering.

** Forbrugerrådet TÆNK undlader at tage stilling til de øvrige elementer i anbefalingen.

Titel	Anbefaling 1 - Krav til nedskrivningsegne passiver – Financial Stability Board (FSB)
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (på engelsk kaldet BRRD og på dansk også kaldet krisehåndterings-direktivet).
Berørt dansk lovgivning	Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder (lov nr. 334 af 31. marts 2015) og Lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel mv. og ligningsloven (lov nr. 333 af 31. marts 2015).
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Financial Stability Board (FSB) er et internationalt organ, der monitorerer og rådgiver om udviklingen i det globale finansielle system. FSB fremlagde i 2015 anbefalinger til et krav, der skal sikre, at globale systemisk vigtige finansielle institutter (G SIFI'er) kan absorbere fremtidige tab og dermed har kapital nok til at håndtere en krise. Kravet kaldes Total Loss Absorbing Capacity (TLAC). Målsætningen er at sikre, at der i videst muligt omfang ikke indgår statslige midler ved håndtering af et nødlidende finansielt institut.</p> <p>I EU er der i krisehåndteringsdirektivet fra 2014 allerede indført et lignende krav, som har samme formål som TLAC. Kravet kaldes Minimum Requirement of Eligible Liabilities (MREL) og på dansk krav til nedskrivningsegne passiver (NEP-krav). Formålet med NEP-kravet er overordnet det samme som TLAC, dvs. at sikre, at instituttet har kapital nok til at håndtere instituttet i en krisesituation.</p> <p>I krisehåndteringsdirektivet er givet mulighed for at undtage institutter fra MREL-krav, hvis de ikke modtager indskud og har en national afviklingsmodel, som opfylder afviklingsmålene i direktivet, jf. artikel 45,3. Ved den danske implementering af direktivet blev der for de danske realkreditinstitutter fastlagt følgende forhold ved afvikling:</p> <ul style="list-style-type: none"> • der er ingen adgang til bail-in af et dansk realkreditinstitut • danske realkreditinstitutter er undtaget fra MREL/NEP-krav. <p>Det er begrundet i, at danske realkreditinstitutter har en meget sikker forretningsmodel og ikke tager imod indlån, samt at afviklingsmålene kan opnås ved de øvrige værktøjer i afviklingsloven (salg af virksomhed, broinstitut og porteføljeadministrationsselskab) og realkreditlovens langsomme model for afvikling. Det betyder kombineret med, at udlån kun må finansieres med realkreditobligationer (RO), særligt dækkede obligationer (SDO) og særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO), at der ikke er en betydelig konkurrerende kreditormasse (fx indlån), der trækker midler ud eller forlanger betaling med det samme, hvis instituttet er nødlidende. Der foreligger helt andre afviklingsmodeller og hensyn end i forhold til banker.</p> <p>I stedet for et NEP-krav er danske realkreditinstitutter omfattet af et dansk krav</p>

	<p>om en gældsbuffer på 2 pct. af de uvægtede udlån, jf. § 125 i i lov om finansiel virksomhed. Formålet med gældsbufferen er, at der kan udarbejdes realistiske afviklingsplaner for realkreditinstitutterne, så der ikke umiddelbart skal ske en fuldstændig afvikling.</p> <p>Hvis danske realkreditinstitutter omfattes af NEP-krav eller TLAC, vil det betyde, at de skal udstede betydelige mængder af instrumenter, der indeholder elementer af ansvarlig kapital, da de tager tab i en krisesituation modsat almindelig gæld. Disse instrumenter er vanskelige at sælge i en krisesituation.</p> <p>Udover at det generelt set er vanskeligere at udstede instrumenter i en krisesituation, gælder der det særlige forhold, at det er endnu sværere for ikke børsnoterede realkreditinstitutter, som ikke har adgang til at hente ny egenkapital. Investorerne ved nemlig, at disse institutter ikke kan få tilført ny egenkapital på aktiemarkedet, der kan tage tab før disse instrumenter. Derfor anses instrumenterne som mere risikable, og investorerne vil kræve en højere pris, så det i praksis kan være umuligt at fremskaffe kapital.</p> <p>Samlet set vil et NEP-krav gøre det dyrere end nødvendigt at afvikle et realkreditinstitut.</p>
<p>Begrundelse</p>	<p>Europa-Kommissionen er forpligtet til ved udgangen af 2016 at fremlægge forslag til review af MREL og samtidig implementere FSB's TLAC anbefalinger. Hvordan den konkrete gennemførelse af TLAC-kravet vil ske i EU er endnu ikke afklaret, herunder om det vil blive foreslået som et krav for alle kreditinstitutter og ikke kun for G-SIFI'er, som FSB anbefaler.</p> <p>Den danske realkreditmodel har stor betydning for dansk økonomi, da modellen er en afgørende finansieringskilde for det danske boligmarked og danske erhvervsvirksomheder.</p> <p>Det vil være direkte skadeligt, hvis danske realkreditinstitutter omfattes af bail-in og bliver stillet overfor et krav til nedskrivningseggede passiver. Den blotte risiko for "bail-in" på de udstedte realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer rejser betydelige bekymringer hos ratingbureauerne med afledte effekter på ratingen.</p>
<p>Retning/holdning</p>	<p>Regeringen bør arbejde for, at TLAC kun implementeres for G-SIFI og ikke også for nationale SIFI'er (D-SIFI).</p> <p>Hvis D-SIFI omfattes, er der behov for en undtagelse for realkreditinstitutter. Det kan ske ved at fastholde en videreførelse af MREL undtagelsen i krisehåndteringsdirektivet for realkreditinstitutter. Undtagelsen skal også gælde, hvis MREL-krav fastsættes til den samlede koncern, hvor der indgår både en bank og et realkreditinstitut. Ellers bliver undtagelsen udhulet, da der indirekte vil blive stillet et MREL-krav til realkreditinstitutter.</p>
<p>Særlige hensyn</p>	<p>Ingen bemærkninger.</p>
<p>Igangværende indsats</p>	<p>I regi af Europa-Kommissionen er der i 2016 nedsat en arbejdsgruppe, som</p>

	drøfter en mulig implementering af FSB's forslag til TLAC og review af MREL. Finanstilsynet deltager i arbejdsgruppen.
--	--

Titel	Anbefaling 2 - EU overvejelser om nyt reguleringsregime for individuelle pensionsprodukter
Ministerium	Erhvervs- og vækstministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Kommissionen har i starten af august 2016 udsendt en konsultation om et nyt potentielt EU-reguleringsregime for individuelle pensioner. Konsultationen suppleres med et studie fra eksterne konsulenter iværksat af Kommissionen i forsommeren 2016 på området. Tiltaget er en del af Kommissionens handlingsplan for kapitalmarkedsunionen. (<i>Consultation document: Capital Markets Union: Action on a Potential EU Personal Pension Framework</i>).</p> <p>I 2015 bad Kommissionen om den europæiske tilsynsmyndighed EIOPAs anbefalinger til et muligt nyt reguleringsregime for individuelle pensioner (PPP – Personal Pension Products) og/eller etablering af et nyt europæisk individuelt pensionsprodukt (PEPP – Pan-European Personal Pension). Den nuværende konsultation bygger videre herpå.</p>
Berørt dansk lovgivning	Potentielt vil al finansiel lovgivning, der i dag regulerer livsforsikringsvirksomhed (pension), berøres. Det drejer sig primært om Lov om finansiel virksomhed (FIL) og tilhørende bekendtgørelser.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Der foreligger endnu ikke et konkret forslag til regler fra Kommissionen, og derfor kan de konkrete forventede konsekvenser ikke analyseres. Der er udelukkende tale om overvejelser af mulige reguleringsmæssige ændringer på nuværende tidspunkt, uden det dog er analyseret, om den eksisterende regulering faktisk indeholder barrierer i forhold til den politiske målsætning. Dog er der ikke tvivl om, at evt. kommende EU regler for individuelle pensionsprodukter kan få væsentlig betydning for de danske udbydere af individuelle pensionsprodukter (i dag udbydes disse primært af livsforsikringselskaber (reguleret af FIL) og af banker). Påvirkningen kan enten bestå i direkte påvirkning af de regler, der gælder for individuelle pensionsprodukter. Men påvirkningen kan også være i form af ændrede konkurrencevilkår mellem danske pensionsudbydere og grænseoverskridende pensionsudbydere. Og mellem pensionsudbydere underlagt det eksisterende regelgrundlag og udbydere, der får mulighed for at udbyde produkter under det nye regime.</p>
Begrundelse	<p>Initiativet udspringer som sagt af kommissionens handlingsplan for en kapitalmarkedsunion, hvoraf det fremgår, at et europæisk pensionsprodukt eller reguleringsregime kan være en måde at øge pensionsopsparingen på og dermed tilvejebringe midler, der kan finansiere de vækstfremmende investeringer, der er politisk ønske om.</p> <p>Problemet med utilstrækkelig pensionsopsparing findes primært i en række østeuropæiske lande. Det er ikke et problem i alle europæiske lande, at</p>

pensionsopsparingen er utilstrækkelig. I Danmark er det ikke tilfældet, tværtimod har internationale analyser flere år i træk konstateret, at det danske pensionsystem er robust. Den næsten universelle udbredelse af obligatoriske arbejdsmarkedspensioner i Danmark betyder, at pensionsopsparingen generelt er ganske omfattende for langt størstedelen af den danske erhvervsaktive befolkning. Og selv i de lande, hvor der er en for lav pensionsopsparing, er det vurderingen, at Kommissionen ikke har sandsynliggjort, at det er fraværet af europæisk regulering, der er årsagen. Der er således tale om EU-regulering, der vil gælde alle lande, uanset at der ikke er tale om et problem, der gør sig gældende i hele EU. Desuden er det ikke velunderbygget, at den foreslåede løsning er velegnet til at løse problemet på de markeder, hvor det findes.

Før nye initiativer tages, bør det kræves, at Kommissionen godtgør, at et nyt europæisk pensionsprodukt eller reguleringsregime vil øge opsparingen. Og at det godtgøres, at der er brug for øget pensionsopsparing i hele EU. Ellers bør beslutningen være, at initiativet opgives.

Givet den potentielle store betydning for det danske pensionsmarked er det vigtigt, at Danmark er aktive i den tidlige interessevaretagelse.

Hvis det på trods af en tidlig indsats ikke lykkes at få Kommissionen til at opgive ny regulering – eller at det godtgøres, at der er flere gevinster forbundet med ny regulering end omkostninger- skal der gøres en indsats for at påvirke reglerne i en retning, der sikrer lige konkurrencevilkår for danske pensionselskaber.

Som vi senest har set med den politiske aftale om Pensionsfondsdirektivet (IORP2), er lige konkurrencevilkår mellem udbydere af produkter - der set fra et forbrugersynspunkt har samme egenskaber - ikke altid givet. I det konkrete eksempel med IORP2 gives danske pensionselskaber dårligere konkurrencemæssige vilkår end visse udenlandske konkurrenter, idet de danske pensionselskaber er omfattet af de strengere og mere detaljerede regler i Solvens II-direktivet. Solvens II reglerne er væsentligt strengere ift. tunge og dyre solvenskrav (beregningsmetoder) end de regler, der fremadrettet vil gælde for udenlandske udbydere af arbejdsmarkedspensioner, som opererer under IORP2 reglerne.

Danmark skal undgå en lignende situation med et evt. nyt EU regime for de individuelle pensionsprodukter. Danmark bør derfor arbejde for, at danske selskaber ikke får urimelige konkurrencevilkår. Derfor skal den tidlige interessevaretagelse prioriteres fra dansk side.

Danske pensionselskaber er omfattet af Solvens II og ikke IORP

Grunden til at danske pensionselskaber (altså både livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser) er underlagt Solvens II og ikke IORP i Danmark skyldes et politiske valg ifm. med implementeringen af 3. livsforsikringsdirektiv i dansk ret omkring 1993-4. Det var et politisk ønske – støttet af branchen – at tværgående pensionskasser skulle reguleres som livsforsikringselskaber. Primær begrundelse var, at de tværgående pensionskasser egentlig udfører

	<p>livsforsikringsvirksomhed og at det vil være uhensigtsmæssigt, at de virksomheder, som i Danmark forvalter arbejdsmarkedspensioner – dvs. livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, blev underlagt forskellig regulering på grundlag af forskellige direktiver.</p> <p>Valget skal også ses i lyset af, at der dengang ikke fandtes EU regulering af pensionsfonde – IORP er fra 2004.</p> <p><i>Kun firmapensionskasser der er underlagt IORP i Danmark</i></p> <p>I Danmark er det alene firmapensionskasserne, der er omfattet af Pensionsfundsdirektivet, der er udmøntet i lov om firmapensionskasser. Firmapensionskassernes betydning på det danske marked er meget begrænset (under 2 %). Ingen af de eksisterende kasser i Danmark optager nye medlemmer.</p> <p>Det er værd at bemærke, at IORP i artikel 4 åbner for, at dele af et livsforsikringsselskabs aktiviteter kan omfattes af pensionsfundsdirektivet. Det er op til medlemslandene at træffe beslutning herom. Det kræver i givet fald, at den del af selskabets virksomhed, der kan betragtes som pensionsfondsvirksomhed, holdes skarpt adskilt fra selskabets øvrige forretningsmæssige aktiviteter.</p> <p>Afslutningsvist skal det i øvrigt nævnes, at de tværgående pensionskasser i Danmark allerede fra 1981 har været omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, fordi de tværgående pensionskassers virksomhed lå tæt op ad gensidige livsforsikringsselskabers virksomhed. Samt at deres formål ift. at udbyde arbejdsmarkedspensioner var identiske.</p>
Retning/holdning	<p>Danmark bør arbejde for at sikre, at Kommissionen undersøger behovet for og gevinsterne ved ny EU regulering på området til bunds. Samt at behovet og gevinsterne er grundigt underbygget af solide og faglige analyser. Et af formålene ved initiativet er, at øge den private opsparing, men vi er tvivlende overfor om initiativet rent faktisk vil have denne effekt.</p> <p>Danmark bør arbejde for, at der kun indføres ny regulering, hvis fordelene med reguleringen er større end de omfattende omkostninger, der vil være forbundet med udarbejdelse og implementering af nye regler for individuelle pensioner i EU.</p> <p>I det tilfælde, at der arbejdes videre med et nyt EU-reguleringsregime for individuelle pensionsprodukter- og/eller udbydere af pensionsprodukter skal Danmark arbejde for, at sikre lige konkurrencevilkår mellem danske og udenlandske udbydere af produkterne. Der skal således være ens regler og vilkår for ens produkter.</p>
Særlige hensyn	<p>Det er vigtigt, at sikre, at EU's arbejde på området ikke får utilsigtede konsekvenser for de danske arbejdsmarkedspensioner.</p>
Igangværende dansk indsats	<p>EU-Specialudvalg for den finansielle sektor har netop udsendt en høring vedr. Danmarks holdning til EU Kommissionens konsultation om personlige pensioner.</p>

Titel	Anbefaling 3 - Initiativ om frie datastrømme i EU
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Det nye initiativ der forventes i november, og vil formentlig henvise til Databeskyttelsesforordningen (2012/11/EC)
Berørt dansk lovgivning	Persondataloven, markedsføringsloven, forbrugeraftaleloven
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Kommissionen lægger op til et todelt initiativ, der på den ene side skal forhindre restriktioner på data lokalisering og på den anden side klarlægge data ejerskab, adgang og brug.</p> <p>Den første del er en forretningsmulighed for erhvervslivet, idet initiativet vil fjerne gammeldags restriktioner på brug af f.eks. cloud-løsninger. Ophæves datalokaliseringsrestriktionerne er det muligt for virksomhederne at investere i større skala og investere i datacentre, der hvor det giver mening, f.eks. i kolde områder, i stedet for at skulle have små ineffektive datacentre på dyre og varme adresser rundt omkring i EU for at kunne leve op til reglerne i de enkelte lande. Ophævelse af restriktioner vil endvidere skærpe konkurrencen og gøre det lette for offentlige institutioner at tilvælge de fleksible og økonomisk attraktive cloud-løsninger.</p> <p>Den anden del beskæftiger sig med data-”ejerskab”, hvilket Kommissionens egne høringer¹ viser, ikke er det rette koncept at beskæftige sig med. Efter erhvervslivets overbevisning findes der i dag allerede tilstrækkelig lovgivning på området, idet persondata er reguleret under den nye databeskyttelsesforordning, og behandling af andet data, være det m2m, b2b eller b2c, er underlagt kontraktforhold, hvor de gældende kontraktregler er tilstrækkelige. Et stift initiativ fra Kommissionen om, hvordan kontrakter om data skal indgås, vil være i strid med kontraktfriheden, til skade for virksomhederne, da det på nuværende tidspunkt vil være umuligt at forudsige hvordan forretningsmodellerne vil se ud i fremtiden. Flexibilitet i kontrakter er derfor altafgørende, også selvom kontrakten omhandler data.</p>
Begrundelse	Initiativet er en vigtig del af strategien for det digitale indre marked og kommunikationen om digital transformation af erhvervslivet. Data bliver vigtigere og vigtigere i vores samfund, og det er vigtigt at de retslige rammer tilpasses til udviklingen, så investeringer bliver allokeret mest effektivt, til gavn for vækst, beskæftigelse og miljø. Samtidig er der ingen grund til at opfinde den dybe tallerken igen, og i overensstemmelse med dagsordenen for bedre regulering bør Kommissionen ikke foreslå lovgivning på et område, hvor der ikke foreligger et problem.
Retning/holdning	Regeringen skal arbejde for at den førstnævnte del af initiativet føres videre og datalokaliseringsrestriktioner i videst muligt omfang ophæves.

¹ Synopsis report on the Contributions to the Public Consultation - Regulatory Environment for data and cloud computing: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/synopsis-report-contributions-public-consultation-regulatory-environment-data-and-cloud>; Synopsis report on the contributions to the public consultation on Online platforms, cloud & data, liability of intermediaries, collaborative economy http://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=15877; Referat fra Workshop om Free Flow of Data Initiativet afholdt 18. maj 2016: http://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=16080.

	Med hensyn til den anden del om data-”ejerskab” anbefaler Implementeringsrådet, at regeringen forsvare kontraktfriheden, henviser til Kommissionens egne studier på området, og arbejder for at fremme ”blød” regulering.
Særlige hensyn	Da Danmark er et forholdsvis koldt EU-land kan en ophævelse af datalokaliseringsrestriktioner være en forretnings- og investeringsmulighed for Danmark.
Igangværende dansk indsats	Forslagsstiller er ikke bekendt med en igangværende dansk indsats

Titel	Anbefaling 4 - Mobile Offshore Drilling Units
Ministerium	Beskæftigelsesministeriet
Berørt EU-regulering	Forventet direktivforslag fra Europa-Kommissionen om, at udstyr på MODU’er (Mobile Offshore Drilling Units) omfattes af produktsikkerhedsdirektiverne (ATEX-direktivet, 2014/34/EU, maskindirektivet, 2006/42/EC, og direktivet om trykbærende udstyr, 2014/68/EU).
Berørt dansk lovgivning	
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Europa-Kommission er i øjeblikket i gang med en analyse af, om udstyr på MODU’er skal omfattes af produktsikkerhedsdirektiverne om maskinudstyr, samt udstyr der er trykbærende eller til brug i eksplosionsfarlig atmosfære.</p> <p>MODU’er har ikke tidligere været omfattet af direktiverne, da de er flytbare, og derfor omfattes af international regulering. De arbejder endvidere på tværs af grænser i modsætning til faste anlæg. Det vil svække danske konkurrencevilkår i forhold til tredjelande at stille særkrav på europæisk sokkel. Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt at pålægge industrien ekstra byrder og omkostninger, som ikke vil være proportionelle med hvad der forventes at være en i bedste fald marginal forbedring af sikkerheden.</p> <p>Hvis MODU’er fremover bliver omfattet af direktiverne og opererer uden for EU, vil der blive tale om en dobbeltcertificering af en lang række udstyrsgenstande. Mærsk Drilling har på baggrund af oplysninger fra producenter af brøndkontrol/boreudstyroplyst estimeret et ca. 10 % pristillæg for boreudstyr og håndtering af rør og et ca. 30 % pristillæg for hovedsikkerhedsventilen (som forhindrer ukontrolleret udblæsning af olie og gas fra brønden) og kontrolsystemer. Der kan være tale om ganske høje beløb i lyset af, at bl.a. en sådan sikkerhedsventil kan koste mellem 30 og 40 mil USD.</p> <p>Der eksisterer allerede internationale sikkerhedskrav på området såsom IMO MODU Code (International Maritime Organization Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units) og sikkerhedskrav fra klassifikationselskaberne. Desuden stiller det såkaldte offshore-sikkerhedsdirektiv (som var en reaktion på Macondo-ulykken i 2010) krav om en obligatorisk verifikationsordning for offshore olie- og gasaktiviteter,</p>

	herunder sikkerheds- og miljøkritiske elementer, dvs. udstyr hvis funktion har væsentlig betydning for risikoen for større ulykker. Derudover arbejder industrien i henhold til internationale industristandarder. Det vil derfor ikke være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at regulere yderligere.
Begrundelse	<p>Danmark har pt. indregistreret seks Mobile Drilling Units (MODU'er), som alle er ejet af Mærsk Drilling og otte i operation på dansk sokkel. Indførelse af europæiske særkrav vil gøre det mindre attraktivt at operere i EU, hvilket kan medføre tab af arbejdspladser og aktivitet i EU.</p> <p>Europa-Kommissionen forventes at komme med en konsekvensanalyse inden for den nærmeste fremtid, og det er vigtigt, at Danmark arbejder for at undgå, at MODU'er bliver dobbeltreguleret ved at blive omfattet af direktiverne.</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for, at MODU'er ikke omfattes af produktsikkerhedsdirektiverne, da det vil medføre et tab af konkurrenceevne, der ikke vil kunne modsvares af en tilsvarende gevinst i forhold til sikkerheden. Det skal ses i lyset af, at sikkerheden på området allerede i dag er høj og der er klare standarder på plads.</p> <p>Alternativt bør regeringen arbejde for, at MODU'erne alene omfattes af maskindirektivet, hvilket vurderes at være mindst byrdefuldt for industrien, da meget af udstyret allerede findes i en CE mærket version og kan specificeres fra starten. Dette vil så kræve ekstra dokumentation for udstyret, hvilket også øger omkostningen.</p>
Særlige hensyn	
Igangværende indsats	Der pågår et internationalt arbejde fra industriens side, hvor Danmarks Rederiforening og Mærsk Drilling arbejder sammen med IADC (International Association of Drilling Contractors) og ECSA (European Community Shipowners' Association) for at undgå den nævnte dobbeltcertificering af udstyrsgenstande, således at udstyr på MODU'er ikke bliver omfattet med dertilhørende konkurrencemæssige ulemper for europæiske MODU-ejere til følge. Det kan med fordel også bakkes op af en indsats fra de danske myndigheder, da dobbeltreguleringen vil skade danske erhvervsinteresser unødigt.

Titel	Anbefaling 5 - Vejledning til persondataforordningen
Ministerium	Justitsministeriet m.fl.
Berørt EU-regulering	Forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om persondata mv.
Berørt dansk lovgivning	Lov nr. 1245 af 18. december 2012 om behandling af personoplysninger samt mange andre love.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	Persondataforordningen, som netop er vedtaget, stiller en række krav til danske virksomheder (og myndigheder) om, hvordan de må behandle personoplysninger. I den forbindelse åbner persondataforordningen op for, at der frem mod ikrafttrædelsen i 2018, kan ske fortolkning af forordningens

	<p>regler på en række områder. Fortolkningen af disse regler vil bl.a. blive fastlagt gennem vejledninger, hvor Kommissionen samt artikel 29-gruppen spiller en rolle. Artikel 29-gruppen er nedsat i kraft af databeskyttelsesdirektivet fra 1995. Gruppen er rådgivende og uafhængig og består af forskellige parter bl.a. en repræsentant fra hver medlemsstat, fra fællesskabsinstitutionerne og – organerne, og en repræsentant fra Kommissionen.</p> <p>Kommissionen og artikel 29-gruppen arbejder på vejledninger om bl.a. dataportabilitet, konsekvensanalyser, databeskyttelsesrådgivere og certificering.</p> <p>En kommende vejledning sikrer fælles europæisk fortolkning og forståelse af de dele af forordningen, hvor der kan være uklarheder. Det er vigtigt for både virksomheder og forbrugere, at fortolkningen af reglerne sker på samme måde på tværs af medlemslandene således, at virksomhederne ikke skal tage højde for en række forskellige nationale fortolkninger, når de personoplysninger flyttes mellem medlemsstater i EU.</p>
<p>Begrundelse</p>	<p>Der er behov for at gå i dialog med Kommissionen og artikel 29-gruppen. Der skal sikres så stor harmonisering af de generelle regler som muligt, men harmonisering må ikke stride mod den danske model på arbejdsmarkedet. Der er især behov for en fælles europæisk forståelse af:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hvordan databeskyttelse gennem design af it-systemet skal forstås i persondataforordningen, herunder hvordan designet af it-systemet skal udformes, så systemet efterlever kravene i forordningen. 2. Hvilke opgaver en databeskyttelsesrådgiver må udføre – og om der er behov for to rådgivere, såfremt der er behov for auditering af løsningen. 3. Hvordan man indretter anmeldelsesordningen på en måde, så der er så få byrder for erhvervslivet som muligt, herunder gennem sammentænkning med andre lignende forpligtelser for erhvervslivet. 4. Hvilke muligheder private virksomheder har for at indhente straffeattester ved besættelse af særligt betroede stillinger. Det beror i dag på en konkret national vurdering, hvorvidt der må indhentes straffeattest af private virksomheder. 5. Gælder artikel 7 kun for nye samtykker efter forordningens ikrafttræden? Virksomhederne ligger inde med rigtig mange samtykker, der er indhentet efter de gamle regler, og det er uklart, om fornyede samtykker skal indhentes. 6. Det er ikke helt klart, om forordningens art. 7.3 umuliggør, at en virksomhed kan støtte ret på et samtykke til behandling af persondata, som den registrerede har givet for en vis <u>fremtidig</u> periode. Dette bør

	<p>afklares.</p> <p>7. Rækkevidden af interesseafvejningsreglen i art. 6 stk 1 litra f) bør fastlægges på EU niveau og en vejledning bør udarbejdes.</p>
<p>Retning/holdning</p>	<p>Danmark bør arbejde for:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. For det første, at der sker afklaring af, hvad der ligger i begrebet databeskyttelse gennem design. Dette omfatter et design af teknologi således, at man reducerer graden af indgriben i den registreredes privatliv. Designet kan dog opbygges på forskellige måder. Det anbefales, at afklaringen sker hurtigst muligt, fordi ændringer af it-systemer kræver store investeringer og lang tids forberedelse. 2. For det andet er det uklart i art. 37 til 39 i persondataforordningen i hvilket omfang databeskyttelsesrådgiveren, der er tiltænkt en rolle som virksomhedernes databeskyttelsesekspert, i praksis må skrive politikker og procedurer, eller alene kan fungere som uafhængig rådgiver af virksomhedens politikker og procedurer. Databeskyttelsesrådgiverne er i medfør af forordningen beskyttet på en række områder, der medfører at databeskyttelsesrådgiveren kan udføre begge roller. Databeskyttelsesrådgiveren er sikret i forhold til: <ul style="list-style-type: none"> - at få de fornødne ressourcer, jf. art. 38, stk. 2, - ikke at modtage instrukser vedrørende udførelsen af sine opgaver, jf. art. 38, stk. 3, og - beskyttet mod afskedigelse, jf. art. 38, stk. 3. Det anbefales, at databeskyttelsesrådgiveren kan bruges til at udføre alle opgaver, der vedrører persondataforordningen, dvs. både skrive politikker og procedurer og fungerer som auditor. Virksomhederne bør derfor ikke skulle tilknytte både en praktisk udførende databeskyttelsesekspert og en uafhængig rådgiver for at opfylde forordningens regler. Herved opbygges samtidig en høj grad viden internt i organisationen. 3. For det tredje er det vigtigt, at persondataforordningen finder et naturligt samspil med anden EU-lovgivning. I persondataforordningen stilles der eksempelvis krav om, at der skal foretages anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndigheden. Tilsvarende stilles der i NIS-direktivet krav om anmeldelse af sikkerhedsbrud til en national myndighed. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis sådanne anmeldelser sammentænkes, således virksomhederne kun skal foretage anmeldelse af sikkerhedsbrud et sted. Tilsvarende vil det være nyttigt, hvis virksomhederne kunne få en tilbagemelding fra myndighederne på deres anmeldelser, således at anmeldelse også skaber værdi for virksomhederne. 4. Det var inden persondataforordningens vedtagelse muligt for private virksomheder at indhente straffeattester med samtykke fra ansøgere. Det anbefales, at dette også er muligt efter persondataforordningen da virksomhederne ellers ikke kan få det rette beslutningsgrundlag for

	<p>ansættelsen. Det er vigtigt, at både Danmark og øvrige EU-lande tilvejebringer lovgivning, der sikrer, at private virksomheder kan indhente straffeattester. Det anbefales derfor, at Kommissionen opfordrer medlemslandene til at tilvejebringe en sådan lovgivning. Det skal præciseres, at det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne selv tilvejebringer national lovgivning fremfor en EU-løsning på området.</p> <p>5. Ift. art. 7 bør Danmark arbejde for, at samtykker indhentet efter de gamle regler bevarer deres gyldighed, da det vil være en uoverkommelig opgave, at indhente fornyede samtykker.</p> <p>6. Persondata vil fremadrettet i endnu højere grad være en handelsvare end det allerede er nu. Ift. art.7.3 bør Danmark derfor arbejde for, at aftaler der muliggør at en virksomhed kan støtte ret på et samtykke til behandling af persondata, som den registrerede har givet for en vis <u>fremtidig</u> periode skal kunne være gyldige.</p> <p>7. Langt den største del af de almindelige personoplysninger (kunde data, leverandør data etc.) behandles efter interesseafvejnings-reglen. Danmark bør arbejde for, at der sker en så stor harmonisering af denne bestemmelse som mulig. En vejledning med nyttige eksempler ville være givtigt.</p>
<p>Særlige hensyn</p>	<p>I forordningen er der mulighed for nationalt at fastlægge særlige regler på bl.a. det arbejdsretlige område og sundhedsområdet. For at kunne bevare den danske model på arbejdsmarkedet og for at kunne bevare den særlige danske registerforskning på sundhedsområdet, er det nødvendigt at bevare de danske særregler, der findes på disse områder.</p>
<p>Igangværende indsats</p>	<p>Justitsministeriet har igangsat et stort udredningsarbejde med henblik på at justere dansk lovgivning til persondataforordningen. Arbejdet foretages i tæt samspil med Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen og Erhvervsstyrelsen. Erhvervslivet er ikke direkte repræsenteret i arbejdet.</p>

Implementeringsrådet – anbefalinger til implementering af ny EU-regulering

– vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 29. september 2016*

	Ministerium	Titel på retsakt	Vedtaget	Implementeringsfrist
1	Forsvarsministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (NIS-direktivet)	06-07-16	09-05-18
2	Transport- og Bygningsministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (omarbejdning) (Jernbanesikkerhedsdirektivet)	11-05-16	16-06-19
3	Transport- og Bygningsministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/796 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (Agenturforordningen)	11-05-16	15-06-16
4	Erhvervs- og Vækstministeriet	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (Beskyttelse af forretningshemmeligheder)	27-05-16	09-06-18

*Forbrugerrådet TÆNK undlader stillingtagen til anbefaling 1-4

1. IMPLEMENTERINGSPLAN: NIS-DIREKTIVET

Oplysninger om EU retsaksen	
Titel	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (NIS-direktivet).</p> <p>Engelsk: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:194:FULL&from=DA</p> <p>Dansk: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:194:FULL&from=DA</p>
EU nummerering	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148
Ansvarligt ministerium	Forsvarsministeriet
Vurderes retsaksen at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p><u>Direktivets anvendelsesområde:</u></p> <p>Direktivet omfatter 1) operatører af væsentlige tjenester samt 2) udbydere af digitale tjenester, der ikke er omfattet af definitionen af mikrovirksomheder og små virksomheder i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.</p> <p>Ad 1:</p> <p>Operatører af væsentlige tjenester er i direktivets artikel 4, stk. 4, afgrænset til offentlige eller private enheder af den type, som direktivets bilag II nævner, når de leverer en såkaldt "væsentlig tjeneste", indenfor følgende sektorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Energi, • Transport, • Bankvæsen, • Finansielle markedsinfrastrukturer, • Sundhed, • Drikkevandsforsyning og distribution og • Digital infrastruktur. <p>Hvad der nærmere forstås ved en såkaldt "væsentlig tjeneste" er afgrænset i direktivets artikel 5, stk. 2, hvoraf fremgår, at der ved vurderingen skal lægges vægt på:</p> <ul style="list-style-type: none"> • om tjenesten er væsentlig for opretholdelsen af kritiske samfundsmæssige og/eller økonomiske aktiviteter, • om tjenesten afhænger af net- og informationssystemer samt • om en hændelse ville få væsentlige forstyrrende virkninger for leveringen af den pågældende tjeneste. <p>Begrebet en "væsentligt forstyrrende virkning" er endvidere afgrænset i artikel 6,</p>

<p>stk. 1, hvoraf fremgår, at der skal lægges vægt på følgende tværsektorielle forhold:</p> <ul style="list-style-type: none"> • antallet af brugere, der afhængige af de tjenester, der udbydes af den pågældende enhed, • andre sektors afhængighed af tjenesten, • de mulige konsekvenser forbundet med en hændelse med hensyn til omfang, varighed på økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter eller den offentlige sikkerhed, • enhedens markedsandel, • geografisk udbredelse af en mulig hændelse og • tilgængeligheden af alternative leveringsmåder. <p>Den enkelte medlemsstat skal senest den 9. november 2018 have identificeret de operatører i hver sektor og delsektor, der er etableret i medlemsstaten, og de forpligtes herefter til at opdatere listen mindst én gang hvert andet år. Det er således intentionen med direktivet, at det alene er de operatører, der aktuelt leverer en særligt samfundsvigtig tjeneste, der bliver pålagt sikkerhedskrav og underretningsforpligtelser efter direktivet.</p> <p>Ad 2:</p> <p>Udbydere af digitale tjenester afgrænses i direktivets artikel 4, stk. 5-6, jf. bilag III, som onlinemarkedspladser, onlinesøgemaskiner og cloud computing-tjenester. Der påhviler ikke på samme måde som i relation til operatørerne af væsentlige tjenester medlemsstaterne en forpligtelse til på forhånd at foretage en vurdering af, hvilke udbydere der vil være omfattet af direktivet, idet alle udbydere, der har hjemsted i medlemsstaten, vil være omfattet, jf. artikel 18.</p> <p>Henset til det tidlige stadie i implementeringsfasen er det ikke for nuværende muligt at anslå, hvor mange operatører og udbydere, der vil blive påvirket af direktivet. En nærmere kortlægning vil dog blive foretaget af de sektoransvarlige myndigheder i forbindelse med implementeringsarbejdet, herunder ved vurderingen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med direktivets implementering.</p> <p><u>Kravene til de omfattede operatører og udbydere:</u></p> <p>I medfør af direktivet vil der blive stillet krav om gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger, som står i forhold til de risici, der er forbundet med et net- og informationssystem, samt underretning om de mest alvorlige sikkerhedshændelser. Der er endvidere tale om en differentieret tilgang, således at kravenes omfang afhænger af, om der er tale om en operatør af væsentlige tjenester (artikel 14-15) eller en udbyder af digitale tjenester (artikel 16-18).</p> <p>Afhængig af operatørernes og udbydernes sikkerhedsniveau samt ændringer i trusselsbilledet, kan direktivet således inden for en eller flere sektorer eller delsektorer få væsentlige konsekvenser. Det nærmere indhold af sikkerhedsforanstaltningerne vil blive fastlagt på baggrund af de særlige forhold, der gør sig gældende for den relevante sektor.</p> <p><u>Valg af myndighedsstruktur:</u></p> <p>Direktivet medfører en række forpligtelser i relation til medlemsstaternes myndighedsstruktur, og det er i den forbindelse intentionen at tage udgangspunkt i den eksisterende myndighedsstruktur, således at der ikke oprettes nye</p>

	myndigheder. Der lægges således op til, at det fremover vil være de ressortansvarlige myndigheder, der vil skulle udføre opgaverne som tilsynsmyndighed, jf. direktivets artikel 15 og 17.
Typen af retsakt	<p>Direktivet udgør en delvis minimumsharmonisering, idet hovedparten af direktivets bestemmelser er udtryk for minimumsharmonisering, hvorimod direktivets bestemmelser om sikkerhedskrav og underretningspligt for udbydere af digitale tjenester er udtryk for totalharmonisering.</p> <p>Selvom direktivets artikel 14 og 16 overlader det til de enkelte medlemsstater at sikre, at operatører af væsentlige tjenester og udbydere af digitale tjenester træffer passende og forholdsmæssige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at styre risiciene i forhold til sikkerheden i net- og informationssystemer, er det ikke således, at der i direktivet er efterladt rum for nationale særregler.</p>
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	6. juli 2016.
Metode til implementering	<p>Eftersom direktivet har til formål at højne sikkerhedsniveauet for net- og informationssystemer i flere sektorer, herunder blandt andet energi-, transport- og finanssektoren, vil den lovgivningsmæssige implementering af direktivet ske med tæt inddragelse af de ressortansvarlige myndigheder.</p> <p>Det vil i den forbindelse skulle vurderes, om implementeringen af direktivet skal ske i et samlelovforslag, hvori der foreslås de nødvendige ændringer af den relevante sektorlovgivning. Med et samlelovforslag vil de ressortansvarlige myndigheder i tråd med sektoransvarsprincippet have ansvaret for at vurdere reguleringens udformning, herunder om der er behov for uddybende bekendtgørelser og vejledninger.</p>
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	<p>Med henblik på at støtte medlemsstaterne under gennemførelsesperioden, vil Samarbejdsgruppen og CSIRT-netværket, der skal oprettes i henhold til direktivets artikel 11 og 12, påbegynde deres opgaver senest den 9. februar 2017, jf. artikel 24.</p> <p>Under gennemførelsesperioden vil Samarbejdsgruppen blandt andet drøfte processen, indholdet og typen af nationale foranstaltninger, som gør det muligt at identificere operatører af væsentlige tjenester inden for en bestemt sektor i overensstemmelse med kriterierne i direktivet.</p> <p>Danmark vil deltage aktivt i disse grupper med henblik på at sikre, at den danske implementering ikke pålægger danske virksomheder strengere krav end de, der indføres i andre sammenlignelige lande.</p>
EU's implementeringsfrist	Direktivet skal være implementeret senest den 9. maj 2018.
Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> • Direktivet og dets bestemmelser er ikke tilstrækkeligt præcist formuleret, hvorfor det frygtes, at danske myndigheder stiller mere vidtgående krav end myndighederne i andre lande. Hårde danske sikkerhedskrav vil være en barriere mod at drive virksomhed i Danmark. • Der skal iværksættes passende sikkerhedstiltag, som matcher det risikobillede, den enkelte virksomhed står overfor. I forhold til

	<p>virksomheder indenfor den kritiske infrastruktur - de væsentlige tjenester (defineret ovenfor) – er det særligt vigtigt, at reglerne for risikovurdering, sikkerhedstiltag og underretningspligt implementeres ensformigt i EU-landene. Det anbefales derfor, at man fra politisk side ikke går videre end de overordnet formulerede krav i direktivet og desuden bliver enige om hvilke sikkerhedsteknologier, der ligger i de overordnede krav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • I forhold til de digitale tjenester, hvor der bl.a. sættes fokus på online markedspladser, er det også vigtigt, at Danmark stiller de samme krav, som i de øvrige EU-lande. Det vil ikke nytte noget, hvis Danmark stiller krav om implementering af f.eks. 10 konkrete sikkerhedsteknologier, mens de øvrige EU-lande kun stiller krav om to konkrete sikkerhedsteknologier. • Danske virksomheder bør ikke stilles over for hårdere og dermed dyrere krav end andre virksomheder i det digitale indre marked, således som det er sket i forhold til telesektoren og energisektoren. Regeringen skal derfor koordinere implementeringen med de øvrige EU-lande, herunder skal det overvejes, hvem der skal omfattes af reglerne, og hvilke krav der konkret skal stilles. • Implementering af NIS-direktivet betyder bl.a., at det bliver obligatorisk for en del virksomheder at indberette brud på informationssikkerhed til en myndighed. Foruden en kommende anmeldelsesordning i forhold til NIS-direktivet, er der i forvejen krav om indberetning af sikkerhedshændelser til forskellige myndighederne på andre sektorområder. Der er krav om indberetning fra alle virksomheder i forhold til sikkerhedshændelser relateret til personoplysninger i medfør af persondataforordningen. Endelig beder Rigspolitiet om en generel indberetning af sikkerhedshændelser, der kan have kriminel baggrund. • Fra et virksomhedssynspunkt er det en administrativ byrde at foretage den samme indberetning mange gange til forskellige myndigheder. Dette øger samtidig risikoen for fejl. • Implementeringsrådet skal anmode om, at regeringen på tværs af ressortområder tilvejebringer en fælles anmeldelsesordning, således at alle indberetninger af sikkerhedshændelser finder sted på en portal. • Endelig skal det påpeges, at virksomhederne med de nuværende anmeldelsesordninger generelt oplever, at data sendes ind i et sort hul, fordi der ikke sker en tilbagemelding fra myndigheden på, hvad data'en er blevet brugt til. Virksomhederne ved derfor ikke, hvorvidt deres bidrag på nogen måde har haft gavn - f.eks. til at opklare en kriminel handling. • Det anbefales derfor, at myndighederne skaber et incitament til at foretage anmeldelserne. Det bør overvejes om myndighederne kan give konkrete tilbagemeldinger i forhold til den enkelte anmeldelse, og aggregerede tilbagemeldinger i form af statistikker om typer af sikkerhedshændelser.
--	--

2. IMPLEMENTERINGSPLAN: JERNBANESIKKERHEDSDIREKTIVET

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (omarbejdning)</p> <p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:138:FULL&from=DA</p>
EU nummerering	32016L0798
Ansvarligt ministerium	Transport- og Bygningsministeriet (Trafik- og Byggestyrelsen)
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Nej.</p> <p>Trafik- og Byggestyrelsen har udstedt tilladelse og sikkerhedscertifikat (del a og b) til at drive jernbanevirksomhed til 9 virksomheder med hjemsted i Danmark.</p> <p>Jernbanevirksomheder, der ønsker at drive jernbanevirksomhed i andre EU lande (på nuværende tidspunkt er der formentlig kun en virksomhed med hjemsted i Danmark) skal fremadrettet søge om sikkerhedscertifikat i Den Europæiske Unions Jernbaneagentur i stedet for den nationale sikkerhedsmyndighed (Trafik- og Byggestyrelsen). Jernbanevirksomheder, der kun ønsker at drive jernbanevirksomhed i Danmark kan vælge om de vil søge deres sikkerhedscertifikat hos den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet. Som noget nyt vil alle sikkerhedscertifikater skulle søges via en fælles internetportal "one-stop-shop", uanset om disse skal udstedes af den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet. Agenturet skal oprette og forvalte "One-stop-shoppen".</p> <p>Det kan ikke udelukkes, at forslaget vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet på grund af den ændrede opgavevaretagelse mellem agenturet og sikkerhedsmyndigheden. Her tænkes bl.a. på gebyropkrævning men konsekvenserne kan også ligge i måden, hvorpå myndighederne udfører deres opgaver dvs. forskellen mellem den danske sikkerhedsmyndighed og agenturet.</p> <p>En nærmere vurdering af forslagets konsekvenser vil ske i takt med, at afgrænsningen mellem den nationale sikkerhedsmyndigheds opgavevaretagelse og agenturets opgavevaretagelse defineres nærmere. Dette vil ske på baggrund af agenturforordningen (forordning nr. 2016/796/EU) i et samarbejde mellem agenturet og de enkelte nationale sikkerhedsmyndigheder men forventes koordineret i agenturets bestyrelse. Afklaringen af konsekvenserne vil ske over de næste 3 år, hvor den tekniske del af 4. jernbanepakke skal implementeres.</p>
Typen af retsакt	<p>Der er tale om rammelovgivning vedrørende jernbanesikkerhed, der på visse områder overlader Kommissionen at opstille de nærmere gennemførelsesforanstaltninger via delegerede eller gennemførelsesretsакter.</p> <p>Endvidere er der tale om totalharmoniseringsdirektiv, hvor der overlades meget lidt råderum for de nationale myndigheder at udstede nationale regler indenfor det område direktivet regulerer. Der vil kun kunne udstedes nationale regler i meget begrænset omfang såsom i følgende tilfælde: 1) der ikke er en fælles sikkerhedsmetode, 2) hvis driftsreglerne for jernbanenettet ikke er omfattet af en teknisk specifikation for interoperabilitet (TSI), 3) som en hastende forebyggende foranstaltning, især efter en ulykke, 4) hvis det er nødvendigt at revidere en allerede meddelt forskrift, eller 5) hvis det vedrører krav med hensyn til personale der</p>

	<p>udfører sikkerhedskritiske opgaver.</p> <p>Direktivet omfatter ikke f.eks. metroer og letbaner men udelukker ikke at reglerne kan anvendes på disse. Derudover kan medlemsstaterne undtage andre typer infrastruktur samt køretøjer under nærmere angivne betingelser.</p> <p>I dag er det nugældende jernbanesikkerhedsdirektiv gennemført ved bekendtgørelse nr. 1293 af 23. november 2010 om gennemførelse af jernbanesikkerhedsdirektivet med senere ændringer. Heraf fremgår det, at jernbanesikkerhedsdirektivets regler også gælder for bybaner (S-tog, letbaner og metro). Det vil fx sige kravet om sikkerhedscertifikat.</p> <p>Der er ikke planer om at ændre herpå, dog vil der være større muligheder for at lave andre regler vedrørende bybaner, fx på indberetningsområdet, da Danmark ikke har den samme indberetningspligt til agenturet af ulykker og forløbere til ulykker vedrørende letbaner og metro.</p>
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	<p>Vedtaget af Rådet den 10. december 2015.</p> <p>Vedtaget af Europa-Parlamentet den 28. april 2016.</p> <p>Udstedt den 11. maj 2016 og offentliggjort i EU Tidende den 26. maj 2016.</p>
Metode til implementering	<p>Retsakten implementeres ved en ændring af jernbaneloven samt dertilhørende bekendtgørelser.</p> <p>Ved jernbanesikkerhedsdirektivet bliver det udover jernbaneloven især:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bekendtgørelse nr. 1293 af 23. november 2010 om gennemførelse af jernbanesikkerhedsdirektivet med senere ændringer. • Bekendtgørelse nr. 14 af 4. januar 2007 om sikkerhedscertifikat til jernbanevirksomheder med senere ændringer. • Bekendtgørelse nr. 1244 af 10. november 2015 om Trafik- og Byggestyrelsens opgaver og beføjelser, klageadgang og kundgørelse af visse af Trafik- og Byggestyrelsens forskrifter. • Bekendtgørelse nr. 13 af 4. januar 2007 om sikkerhedsgodkendelse af jernbaneinfrastrukturforvaltere med senere ændringer. • Bekendtgørelse nr. 1340 af 26. november 2015 om indberetning af data på jernbaneområdet vedrørende ulykker og forløbere til ulykker m.v. til Trafik- og Byggestyrelsen.
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	<p>Trafik- og Byggestyrelsen har tænkt sig at have en tæt dialog med andre EU medlemslande om deres implementering, herunder især de nordiske lande.</p> <p>Derudover forventes Det Europæiske Jernbaneagentur at have en meget aktiv rolle, idet agenturet skal overtage opgaven med at udstede sikkerhedscertifikater til virksomheder som ønsker det samt virksomheder som ønsker at drive grænseoverskridende jernbanedrift.</p>
EU's implementeringsfrist	<p>Senest den 16. juni 2019.</p> <p>Af direktivet fremgår det, at medlemsstaterne kan forlænge denne frist med et år forudsat, at medlemsstaten underretter agenturet og Kommissionen herom og angiver grundene til en sådan forlængelse senest den 16. december 2018.</p>

Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> • Direktivet medfører visse ændringer i opgavevaretagelse mellem nationale myndigheder og EU's jernbaneagentur. Det er vigtigt, at der ved implementeringen rettes opmærksomhed på, at ændringerne ikke medfører øgede byrder for jernbanevirksomhederne (gebyrer, rapporteringskrav o.l.).
--	---

3. IMPLEMENTERINGSPLAN: AGENTURFORORDNINGEN

Oplysninger om EU retsakt	
Titel	<p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/796 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004</p> <p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:138:FULL&from=DA</p>
EU nummerering	32016L0796
Ansvarligt ministerium	Transport- og Bygningsministeriet (Trafik- og Byggestyrelsen)
Vurderes retsakt at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Nej.</p> <p>Virksomheder, der ønsker at drive jernbanevirksomhed eller bringe et køretøj (tog) i omsætning i andre EU lande skal dog fremadrettet søge herom hos Den Europæiske Unions Jernbaneagentur. Virksomheder, der kun ønsker at drive jernbanevirksomhed eller bringe et køretøj i omsætning i Danmark kan vælge, om de vil søge dette hos den nationale sikkerhedsmyndighed (Trafik- og Byggestyrelsen) eller Jernbaneagenturet. Som noget nyt vil alle certifikater og tilladelser hertil skulle søges via en fælles internetportal "one-stop-shop". Agenturet skal oprette og forvalte "One-stop-shoppen".</p> <p>Trafik- og Byggestyrelsen har udstedt tilladelse og sikkerhedscertifikat (del a og b) til at drive jernbanevirksomhed til 9 virksomheder med hjemsted i Danmark.</p> <p>Af disse er der formentlig kun en virksomhed, som på nuværende tidspunkt også har et sikkerhedscertifikat (del b) i et andet EU land, og to virksomheder kan forventes at ville blive omfattet af den ændrede ordning, hvor agenturet skal stå for godkendelsen af køretøjer, da de skal anvendes også uden for Danmark.</p> <p>Det kan ikke udelukkes, at forslaget vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet på grund af den ændrede opgavevaretagelse mellem agenturet og sikkerhedsmyndigheden. Her tænkes bl.a. på gebyropkrævning men konsekvenserne kan også ligge i måden, hvorpå myndighederne udfører deres opgaver dvs. forskellen mellem den danske sikkerhedsmyndighed og agenturet.</p> <p>En nærmere vurdering af forslagets konsekvenser vil ske i takt med, at afgrænsningen mellem den nationale sikkerhedsmyndigheds opgavevaretagelse og agenturets opgavevaretagelse defineres nærmere. Dette vil ske på baggrund af agenturforordningen (forordning nr. 2016/796/EU) i et samarbejde mellem agenturet og de enkelte nationale sikkerhedsmyndigheder, men forventes</p>

	<p>koordineret i agenturets bestyrelse.</p> <p>Det Europæiske Jernbaneagentur forventes at have en meget aktiv rolle, idet agenturet skal overtage følgende opgaver fra de nationale sikkerhedsmyndigheder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udstede, forny, suspendere, ændre, begrænse og tilbagekalde EU-sikkerhedscertifikater til <ul style="list-style-type: none"> ○ jernbanevirksomheder, som ønsker certifikatet udstedt af agenturet samt ○ Jernbanevirksomheder, som ønsker at drive grænseoverskridende jernbanedrift. • Udstede, forny, ændre, suspendere og tilbagekalde tilladelser til at bringe køretøjer i omsætning til <ul style="list-style-type: none"> ○ Virksomheder, som ønsker tilladelsen udstedt af agenturet samt ○ Virksomheder, som ønsker at bringe et køretøj i omsætning i andre EU-lande. <p>Derudover får agenturet en ny opgave ved at kontrollere et udbud af fast ERTMS-udstyr (togkontrol- og signalsystemer) forud for offentliggørelse af udbuddet. Dette får ikke betydning for Danmark, som kan gøre brug af overgangsordningen for eksisterende kontrakter.</p> <p>Agenturet skal i sin varetagelse af opgaven samarbejde med de nationale sikkerhedsmyndigheder.</p>
Typen af retsakt	<p>Det er en forordning, hvor det bl.a. overlades til Kommissionen at opstille gennemførelsesforanstaltninger vedrørende gebyrer og afgifter.</p>
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	<p>Vedtaget af Rådet den 10. december 2015.</p> <p>Vedtaget af Europa-Parlamentet den 28. april 2016.</p> <p>Udstedt den 11. maj 2016 og offentliggjort i EU Tidende den 26. maj 2016.</p>
Metode til implementering	<p>Da der er tale om en forordning skal den ikke implementeres, men det vil være nødvendigt at ændre jernbaneloven samt dertilhørende bekendtgørelser.</p> <p>Der vurderes ingen råderum for national regulering. Ovennævnte ændringer vil blot være en nødvendig forudsætning for forordningen og de to direktiver. Det, som vil blive fastsat, vil afhænge af samarbejdsaftalen samt eventuel underliggende EU regulering, som Danmark kan forsøge at påvirke under udarbejdelsen.</p> <p>Forordningen skal ses i tæt sammenhæng med henholdsvis interoperabilitetsdirektivet (direktiv nr. 2016/797) og jernbanesikkerhedsdirektivet (direktiv nr. 2016/798). De tre retsakter udgør tilsammen den tekniske del af 4. jernbanepakke.</p> <p>Ved agenturforordningen bliver det udover jernbaneloven især følgende bekendtgørelser, der skal ændres:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bekendtgørelse nr. 1293 af 23. november 2015 om Trafik- og Byggestyrelsens og Jernbanenævnets gebyrer og afgifter på jernbaneområdet. • Bekendtgørelse nr. 1244 af 10. november 2015 om Trafik- og Byggestyrelsens opgaver og beføjelser, klageadgang og kundgørelse af visse af Trafik- og Byggestyrelsens forskrifter.

Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	Trafik- og Byggestyrelsen har tænkt sig at have en tæt dialog med andre EU medlemslande, herunder især de nordiske lande.
EU's implementeringsfrist	Forordningen er umiddelbart gældende og træder i kraft 15. juni 2016.
Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> Direktivet medfører visse ændringer i opgavevaretagelse mellem nationale myndigheder og EU's jernbaneagentur. Det er vigtigt, at der ved implementeringen rettes opmærksomhed på, at ændringerne ikke medfører øgede byrder for jernbanevirksomhederne (gebyrer, rapporteringskrav o.l.).

4. IMPLEMENTERINGSPLAN: BESKYTTELSE AF FORRETNINGSHEMMELIGHEDER

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	<p>DIRECTIVE (EU) 2016/943 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets) against their unlawful acquisition, use and disclosure</p> <p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse</p> <p>Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2016.157.01.0001.01.ENG&toc=OJ:L:2016:157:TOC</p>
EU nummerering	32016L0943
Ansvarligt ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Direktivet forventes at få <i>positive samfundsøkonomiske konsekvenser</i>. Det skyldes, at direktivet forventes at få en positiv økonomisk effekt for virksomheder og forskningsinstitutioner, som vil opnå en bedre og mere ensartet beskyttelse af deres forretningshemmeligheder på tværs af EU. Herigennem forventes rammerne for forsknings- og innovationssamarbejder og anden vidensdeling på tværs af EU også at blive forbedret. Direktivet forventes i det hele at få en positiv effekt på de europæiske virksomheders innovations- og konkurrenceevne.</p> <p>Direktivforslaget forventes desuden at få <i>positive administrative konsekvenser</i> for erhvervslivet.</p>

	<p>De forskelligartede regler om beskyttelse af forretningshemmeligheder i EU's medlemslande gjorde det vanskeligt for erhvervslivet at få overblik over, hvordan deres forretnings-hemmeligheder var beskyttet og kunne håndhæves i de forskellige medlemslande. Det medførte usikkerhed og unødvendige omkostninger og barrierer for grænseoverskridende innovationssamarbejder og anden vidensdeling. Med direktivet sikres det nu, at der findes regler for beskyttelse af forretningshemmeligheder på tværs af EU, hvilket gør det lettere for virksomhederne at få overblik over de grundlæggende regler på området. Direktivet vil derfor mindske de administrative byrder.</p>
Typen af retsakt	<p>Der er tale om et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at bestemmelserne ikke berører medlemsstaternes mulighed for at fastsætte bestemmelser om mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, så længe de garantier, der er fastsat i direktivet for beskyttelse af andre parter interesser, overholdes.</p>
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	27. maj 2016
Metode til implementering	<p>Retsakten vil formentlig blive implementeret som en ny hovedlov og sandsynligvis under Patent- og Varemærkestyrelsen.</p>
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	<p>Implementering af direktivet i dansk ret vil ske gennem et nabotjek ved de nordiske lande samt andre relevante nordeuropæiske lande, som vi normalt sammenligner os med.</p> <p>Danmark har i april 2016 rundsendt spørgsmål til de andre medlemsstater for at kortlægge deres forventninger til implementering af direktivet. Det er imidlertid de færreste medlemslande, der på nuværende tidspunkt kunne tilkendegive deres planer for implementeringen.</p> <p>Kommissionen har desuden foreslået, at der nedsættes en under-arbejdsgruppe til IPR Enforcement Expert Group hvor implementeringen af direktivet kan drøftes mellem medlemsstaterne.</p>
EU's implementeringsfrist	9. juni 2018
Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> • Under forhandlingerne har Implementeringsrådet haft særlig opmærksomhed på bestemmelser vedrørende (tidligere) arbejdstagers videregivelse mv. af virksomheders forretningshemmeligheder. Det er centralt for DI, at implementeringen på dette område respekterer, at der her er forhold, som traditionelt reguleres og håndteres af arbejdsmarkedets parter. • Implementeringsrådet har fulgt forhandlingerne af direktivet tæt, herunder særligt bestemmelser om medarbejderes videregivelse af

	<p>virksomheders forretningshemmeligheder. Det er vigtigt for Implementeringsrådet, at mulighederne for at beskytte virksomhedernes interesser ikke bliver forringede som følge af implementeringen af direktivet. Tværtom vil det være hensigtsmæssigt henset til den foreliggende praksis med mere effektiv og hurtig håndhævelse af virksomhedernes interesser, da der ofte står meget på spil for virksomhederne, herunder økonomisk.</p>
--	---

Implementeringsrådet - anbefalinger

Nabotjek af eksisterende regulering

Tabel 1: Anbefalinger til nabotjek vedtaget på møde i Implementeringsrådet d. 29. september 2016*

Nr.	Titel/emne
1	Finanstilsynets danske regnskabsindberetninger i tillæg til EBA's regnskabsindberetninger (FINREP)
2	Kapitalkrav til erhvervskreditter – EU-bestemmelse for måling af løbetiden på kassekreditter
3	Kapitalkrav til erhvervskreditter – valgmulighed i EU-reguleringen ved beregning af løbetid på erhvervslån
4	Bekæmpelse af gnavere
5	Sporbarhed på fisk
6	An- og afmeldelse af kosttilskud
7	Tilsætning af næringsstoffer til fødevarer
8	Produktion og opbevaring af kosttilskud i Danmark
9	Overimplementering koster chauffører jobbet
10	Kørekort til erhvervsmæssig busbefordring

*Forbrugerrådet TÆNK undlader stillingtagen til forslag 1-4 samt 9-10

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Titel på forslaget	1. Finanstilsynets danske regnskabsindberetninger i tillæg til EBA's regnskabsindberetninger (FINREP)
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Børsnoterede kreditinstitutkoncerner, som aflægger koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, IFRS, skal på koncernniveau foretage indberetning af FINREP (den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) regnskabsindberetninger) i henhold til kapitalkravsforordningen (CRR), artikel 99.
Berørt dansk lovgivning	Af lov om finansiel virksomhed § 198 fremgår det, at finansielle virksomheder, herunder kreditinstitutter, skal foretage regnskabsindberetninger i henhold til skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Overimplementeringen består i, at de ca. 15-20 kreditinstitutter, der i forvejen skal foretage regnskabsindberetninger på koncernniveau i henhold til FINREP (FINREP-institutter), jf. ovenfor, ikke undtages fra de danske regnskabsindberetninger på koncernniveau.</p> <p>Endvidere består overimplementeringen i, at FINREP-institutterne på moderselskabsniveau ikke kan foretage indberetning i henhold til FINREP, men skal anvende de danske indberetninger, selvom institutterne har indsamlet FINREP-data på moderselskabsniveau i forbindelse med opgørelsen af koncerntal.</p>
Omfanget af byrder	<p>For de ca. 15-20 FINREP-institutter er det byrdefuldt at skulle opretholde to forskellige indberetningssæt med forskellige definitioner, opgørelsesmetoder, oplysninger m.v. Den konkrete byrde forbundet med også at skulle foretage de danske indberetninger afhænger af instituttets størrelse og kompleksitet.</p> <p>For et gennemsnitligt FINREP-institut skønnes byrden forbundet med i tillæg til FINREP at skulle foretage danske regnskabsindberetninger på både koncern- og moderselskabsniveau at udgøre ca. 1.000 – 1.500 timer pr. år. Hertil kommer betydelige ressourceforbrug ved de regelmæssige omlægninger og opdateringer af skemasættene.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	FINREP anvendes i stor udstrækning også på moderselskabsniveau i de øvrige EU-lande. Den europæiske centralbank (ECB) stiller f.eks. krav om, at FINREP også skal anvendes på moderselskabsniveau i samtlige 19 EURO-lande, herunder fx i Tyskland.
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Implementeringsrådet finder ikke, at FINREP skal indføres for alle danske institutter, men at Finanstilsynet bør give FINREP-institutterne, jf. ovenfor, mulighed for alene at anvende FINREP – såvel på koncern- som på moderselskabsniveau.</p> <p>Undtagelsen fra at skulle følge de danske regnskabsindberetninger, hvis der i forvejen indberettes FINREP på koncern- og moderselskabsniveau, vil kunne indarbejdes som nyt stk. 3 i § 198 i lov om finansiel virksomhed.</p>
Større eller mindre nabotjek	Mindre
Særlige hensyn i dansk kontekst	Finanstilsynet begrundet kravet om, at alle institutter skal foretage danske regnskabsindberetninger med, at institutterne skal kunne sammenlignes på tværs. Langt hovedparten af oplysningerne i de danske indberetninger fremgår imidlertid af

	FINREP-indberetningerne. Tilsynet vil derfor godt kunne sammenligne på tværs, selvom FINREP-institutter undtages fra kravet om også at skulle foretage danske regnskabsindberetninger.
Igangværende initiativer	Ingen

Titel på forslaget	2. Kapitalkrav til erhvervskreditter – EU-bestemmelse for måling af løbetiden på kassekreditter
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Artikel 162, stk. 2, litra f, i forordning (EU) nr. 575/2013 om kapitalkrav til kreditinstitutter (CRR)
Berørt dansk lovgivning	Lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 2, samt Finanstilsynets notat af 12. maj 2015, jf. følgende link: https://www.finanstilsynet.dk/~//media/Temaer/2015/Solvens/Lbetid%20M.ashx
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Artikel 162, stk. 2, litra f i kapitalkravsforordningen (CRR) angiver, at restløbetiden på lån, hvor alle fremtidige betalingsstrømme, som ikke er kendt på forhånd, fx typisk kassekreditter, fastsættes til den maksimale resterende periode (målt i år), som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst et år. Fremgår det for eksempel af lånebetingelserne, at en kassekredit skal genforhandles om 2 år, og at kreditinstituttet har mulighed for at indstille kassekreditten på det tidspunkt, da skal restløbetiden fastsættes til 2 år.</p> <p>Overimplementeringen består i, at Finanstilsynets notat af 12. maj 2015 om løbetid for særlige eksponeringer under IRB-metoden stadfæster en særlig dansk praksis, der ikke følger CRR-bestemmelsen og den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) fortolkning af denne bestemmelse, jf. svarene på EBA's Q&A-spørgsmål 2013_686 og 2013_687.</p> <p>Finanstilsynets praksis betyder, at danske kreditinstitutter ved opgørelsen af løbetiden på kassekreditter til erhvervskunder skal anvende den forventede faktiske løbetid, hvor der skal tages hensyn til, at kassekreditter ofte genbevilges. Danske kreditinstitutter kan således ikke anvende den kortere restløbetid frem til det tidspunkt, hvor kassekreditten skal genforhandles og kreditinstituttet har mulighed for at indstille kassekreditten. Dette betyder, at kapitalkravet til kassekreditter til erhverv bliver betydeligt højere end hvis praksis var i overensstemmelse med forordningen.</p>
Omfanget af byrder	<p>Finanstilsynets praksis berører de fire kreditinstitutter, der har tilladelse til at anvende den avancerede IRB-metode (Danske Bank, Nordea, Jyske Bank og Nykredit).</p> <p>Den danske praksis indebærer, at kapitalkravet til kassekreditter til erhverv bliver betydeligt højere, end det ville være, hvis praksis var i overensstemmelse med forordningen. Forsigtigt skønnet indebærer overimplementeringen en samlet stigning i kapitalkravet for de berørte institutter i størrelsesordenen 6 mia. kr. og dermed en årlig ekstraomkostning i størrelsesordenen 600 til 900 mio. kr. afhængig af afkastkravet til egenkapitalen. Det medvirker til at fordyre disse produkter for danske erhvervsvirksomheder i forhold til udenlandske.</p>
Lande der er relevante at	Sverige, Norge, UK samt Finland og Tyskland i Bankunionen

sammenligne med	
Forslag til forenkling af reglerne	Ophævelse af de særlige danske krav i Finanstilsynets notat af 12. maj 2015
Større eller mindre nabotjek	Mindre
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen
Igangværende initiativer	Ingen

Titel på forslaget	3. Kapitalkrav til erhvervskreditter – valgmulighed i EU-reguleringen ved beregning af løbetid på erhvervslån
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Artikel 162, stk. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 om kapitalkrav til kreditinstitutter (CRR)
Berørt dansk lovgivning	Lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 2, samt Finanstilsynets notat af 12. maj 2015, jf. følgende link: https://www.finstilsynet.dk/~media/Temaer/2015/Solvens/Lbetid%20M.ashx
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Artikel 162, stk. 4, i kapitalkravsforordningen (CRR) giver mulighed for, at avancerede IRB-institutter for visse erhvervseksponeringer kan anvende samme regler for opgørelse af løbetiden, som gælder for IRB-institutter, der ikke anvender avancerede metoder, dvs. 2,5 år. Det gælder erhvervseksponeringer, hvor modparten har en årlig omsætning og balance, der ikke overstiger € 500 mio. (€ 1000 mio. hvis der er tale om lån med pant i fast ejendom).</p> <p>Finanstilsynet har imidlertid i notat fra 12. maj 2015 om løbetid for særlige eksponeringer under IRB-metoden tilkendegivet, at Finanstilsynet ikke forventer, at danske kreditinstitutter som hovedregel for erhvervseksponeringer med en reel løbetid over 2,5 år benytter muligheden for at fastsætte løbetiden til 2,5 år. Løbetiden skal i stedet fastsættes som den faktiske løbetid i overensstemmelse med artikel 162, stk. 2, i CRR. Hvis et institut alligevel skulle vælge generelt at fastsætte løbetiden til 2,5 år i stedet for den faktiske løbetid på de enkelte udlån, forventer tilsynet, at instituttet ved opgørelse af sit solvensbehov forholder sig til, om de 2,5 år undervurderer den reelle risiko på lånet.</p> <p>Overimplementeringen vedrører Finanstilsynets håndhævelse af EU-reguleringen. Finanstilsynet bør forholde sig neutralt til de valgmuligheder, som EU-reguleringen giver institutter, som er omfattet af reguleringen. Hvis institutter vælger en lovlig fremgangsmåde, der kan indebære en væsentlig undervurdering af instituttets risici, da fremgår det allerede af lovgivningen, at dette forhold skal indgå i instituttets vurdering af sit solvensbehov og eventuelle supplerende solvenstillæg, der kan fastsættes af Finanstilsynet.</p>
Omfanget af byrder	Finanstilsynets praksis berører erhvervskreditter i kreditinstitutter, der har tilladelse til at anvende den avancerede IRB-metode (Danske Bank, Nordea, Jyske Bank og Nykredit). Forordningens valgmulighed, som danske kreditinstitutter i henhold til Finanstilsynets

	udmelding ikke bør benytte, giver mulighed for en lettelse af administrative byrder forbundet med beregning af løbetiden på hovedparten af deres erhvervseksponeringer og for nogle institutter også en reduktion i kapitalkravet. Samlet set vurderes effekten at være begrænset for institutterne, og det væsentlige forhold er Finanstilsynets håndhævelse af EU-reguleringen. Den særlige danske fortolkning skaber samtidig ulige vilkår mellem danske institutter og kreditinstitutter i de øvrige EU-lande.
Lande der er relevante at sammenligne med	Sverige, Norge, UK samt Finland og Tyskland i Bankunionen
Forslag til forenkling af reglerne	Ophævelse af de særlige danske krav i Finanstilsynets notat af 12. maj 2015
Større eller mindre nabotjek	Mindre
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen
Igangværende initiativer	Ingen

MILJØ- OG FØDEVAREMINISTERIET

Titel på forslaget	4. Bekæmpelse af gnavere
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	Biocidforordningen
Berørt dansk lovgivning	BEK nr. 913 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter af 27/06/2016
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>I Danmark og resten af Europa har det været praksis at udlægge antikoagulanter (ædegifte til bekæmpelse af mus og rotter) forebyggende/permanent til bekæmpelse af mus og rotter. Det er foregået gennem såkaldte sikringsordninger, hvor primærproducenten eller virksomheder tegner kontrakt med en af Naturstyrelsen autoriseret skadedyrsbekæmper, der minimum 4 gange årligt tilser bygningen, og udlægger antikoagulanter i aflåste foderstationer. Formålet med den forebyggende bekæmpelse har været at holde bestanden af særligt rotter nede, og dermed reducere risikoen for gnavere i nærheden af mennesker, husdyr og fødevarer, der kan medføre ødelæggelser og overførsel af alvorlige sygdomme.</p> <p>EU har i henhold til Biocidforordningen valgt at forny godkendelserne af aktivstofferne i antikoagulanter, der anvendes til bekæmpelse af gnavere. Det betyder, at det ifølge EU-godkendelserne fortsat er tilladt at anvende antikoagulanter til forebyggende bekæmpelse af gnavere, som det hidtil har været praksis i Danmark.</p> <p>Overimplementeringen består i, at myndighederne har valgt at indføre et nationalt forbud mod forebyggende/permanent bekæmpelse af gnavere i Danmark. Miljøstyrelsen har siden 2011 løbende indført anvendelsesbegrænsninger på antikoagulanter i forbindelse med godkendelse af produkterne. 11. juli 2016 blev der indført anvendelsesbegrænsninger på det sidste middel, der var godkendt til forebyggende/permanent bekæmpelse. Det betyder, at der ikke længere er produkter på det danske marked, der er godkendt til forebyggende/permanent bekæmpelse. Det sker på trods af, at produkterne fortsat er godkendt til forebyggende/permanent</p>

	<p>bekæmpelse i henhold til biocidforordningen på EU-niveau. Dermed er Danmark gået et skridt videre end biocidforordningen ved at forbyde forebyggende/permanent bekæmpelse af gnavere ved brug af antikoagulanter.</p> <p>Ydermere har myndighederne på nationalt niveau fastlagt, at erhvervmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter, kun må foretages af en af Naturstyrelsen autoriseret person, der har gennemgået et kursus af 4 dages varighed til en pris af 16.000 kr. Kravet om at bekæmpelsen skal foretages af en autoriseret person, der skal gennemføre et kursus af 4 dages varighed til en pris af 16.000 kr. er et rent nationalt krav, der ikke findes tilsvarende i de øvrige europæiske lande, og som ikke kan begrundes med krav, der udspringer af biocidforordningen. Som det beskrives længere nede, har andre lande valgt at indføre langt mere fleksible løsninger for hvordan, der kan opnås tilladelse til bekæmpelse.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Forekomsten af mus og rotter i nærheden af mennesker, husdyr, fødevarer, mv. kan medføre ødelæggelser og alvorlig fare for overførsel af sygdomme, som fx salmonella og campylobacter. Særligt fjerkræbranchen, hvor en mangeårig indsats for at opbygge en salmonellafri produktion, er alvorligt udfordret med de nye restriktioner på brugen af antikoagulanter. Indførelsen af anvendelsesbegrænsninger på antikoagulanter har derfor skabt en uholdbar situation for fødevarer- og landbrugssektoren, især for primærproduktion samt frø- og grovvarebranchen. Forekomsten af mus og rotter er et vilkår på landet, hvor produktionsformen betyder, at der ikke kan skærmes effektivt af for mus og rotter.</p> <p>Endelig er det i mange situationer et kundekrav, at fødevarer- og primærproducenten har en sikringsordning, hvor der løbende foretages en effektiv bekæmpelse, eller det indgår som et vilkår i landmandens miljøgodkendelse. Sidstnævnte betyder også, at indførelsen af anvendelsesbegrænsninger på antikoagulanter kommer på tværs med kravene fra kommunerne i forbindelse med miljøgodkendelser, hvor der i nogle tilfælde stilles krav om, at der på ejendomme skal være indgået en kontrakt om forebyggende bekæmpelse af gnavere. Det krav vil det ikke længere være muligt at opfylde med de nye anvendelsesbegrænsninger.</p> <p>Der er derfor behov for, at der, når der er spor af mus og rotter, fortsat kan foretages en længerevarende forebyggende bekæmpelse med det formål at reducere bestanden af særligt rotter. Det er internationalt anerkendt, at der i øjeblikket ikke findes nogen effektive og konkurrencedygtige alternativer på markedet, der kan erstatte brugen af antikoagulanter.</p> <p>De nuværende sikringsordninger med permanent forebyggelse erstattes i øjeblikket af langt mindre effektive og omkostningstunge løsninger i form af enten simple smækfælder eller avancerede teknologiske fælder, hvor effekten endnu ikke er afprøvet og dokumenteret. Det betyder øgede omkostninger for fødevarer- og primærproducenter på mellem 100 -200 pct., idet der samtidig fra bekæmpernes side stilles krav om meget hyppige tilsyn. I praksis kan det for større bedrifter betyde, at prisen stiger fra 10.000 kr. årligt op til 20.000- 30.000 kr. Det vil være alle større landbrug og alle frø- og grovvarevirksomheder, der rammes af dette. For landbrugets vedkommende vil det dreje sig om mindst 20.000 – 25.000 bedrifter.</p> <p>Der ses samme tendens til på nationalt niveau, at indføre tilsvarende restriktioner på</p>

	<p>brugen af antikoagulanter i andre lande, men restriktionerne udmøntes forskelligt og langt mere fleksibelt end det ses i Danmark. I Sverige, Finland og England har man valgt at løse udfordringen ved at udbyde korte kurser (gående fra ½ dags kursus til kort online kursus) til primærproducenter, hvorefter de betragtes på lige fod med professionelle bekæmpere, og dermed selv kan stå for bekæmpelsen af mus og rotter på deres ejendom.</p> <p>Endvidere har man i Finland differentieret brugen af antikoagulanter i forhold til deres giftgrad, og dermed taget en langt mere risikobaseret tilgang til reguleringen frem for et generelt forbud. I Tyskland opnår primærproducenten i forbindelse med sprøjtecertifikat tilladelse til at håndtere antikoagulanter. I både Norge og Sverige gør nogle primærproducenter fortsat brug af sikringsordninger med brug af antikoagulanter, og her sker tilsyn med bekæmpelsen ud fra en faglig vurdering foretaget af bekæmperen.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Et nabotjek af, hvordan restriktioner på brug af antikoagulanter i praksis er udmøntet i forhold til fødevarevirksomheder, primærproduktion samt frø- og grovvarebranchen i Sverige, Finland, Tyskland, Frankrig, England.</p> <p>Man kan med fordel undersøge:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Om der fortsat må anvendes antikoagulanter, og under hvilke vilkår • Om der findes kursusmuligheder for som fødevarevirksomhed, primærproducent eller frø- og grovvarebranchen at kunne håndtere antikoagulanter, og udformning, indhold og tidslængde på disse kurser. • Om der fortsat kan tegnes private sikringsordninger, og hvad reglerne for disse er i forhold til tilsyn og brug af antikoagulanter • Om der nationalt differentieres mellem antikoagulanter mht. anvendelse og giftgrad, og sæsonudsving.
Forslag til forenkling af reglerne	<ol style="list-style-type: none"> 1. At forbuddet i Danmark mod permanent bekæmpelse udsættes indtil der er udviklet dokumenterede nye omkostningseffektive metoder til bekæmpelse af gnavere 2. Det danske særkrav om, at der skal anvendes autoriserede bekæmpere bør kunne godtgøre at landmanden/ virksomhedsejeren løbende selv kan foretage bekæmpelsen med brug af gift under vejledning af bekæmperen. En sådan løsning skal sikre, at bekæmperen kan fortsætte med 4-6 årlige tilsyn, og landmanden kan i den mellemliggende periode under vejledning fra bekæmperen foretage de nødvendige tiltag. 3. Der arbejdes for etablering af et kortere kursus, evt. et online kursus, der giver mulighed for at landmanden/ virksomheden kan foretage bekæmpelsen på lige fod med de autoriserede bekæmpere.
Større eller mindre nabotjek	Der forventes, at være tale om et mindre og meget specifikt nabotjek
Særlige hensyn i dansk kontekst	Baggrunden for den nationale restriktive tilgang til brugen af antikoagulanter er ønsket om at mindske spredningen af antikoagulanter i naturen til rovfugle, ugler mårdyr mv.
Igangværende initiativer	

Titel på forslaget	5. Sporbarhed på fisk
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.</p> <p>Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32011R0404.</p>
Berørt dansk lovgivning	Da der er tale om en gennemførelsesforordning, er teksten direkte gældende i Danmark.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Overimplementeringen vedrører fortolkningen af gennemførelsesforordningen, helt konkret artikel 67 (5) og (6), som stiller krav til virksomheder om at anvende et tilstrækkeligt identifikationsværktøj for at sikre sporbarhed på fisk.</p> <p>Fortolkningsproblematikken går på, hvad et "identifikationsværktøj eller lignende mærkningssystem" er, samt hvorvidt det gælder for alle virksomheder igennem hele distributionskæden.</p> <p>Danmark er det eneste land, som stiller krav om et decideret elektronisk it-system til håndtering af sporbarhed på fisk. Ifølge de danske myndigheder er PDF eller Excel-filer ikke tilstrækkeligt, selvom det er tilstrækkeligt for at sikre sporbarhed for alle virksomheder i distributionskæden.</p> <p>I Danmark har erhvervet og Natur- og Erhvervsstyrelsen udviklet en såkaldt SIF-database, som netop håndterer sporbarheden helt fra kutter til forbruger. Det er dog langt fra alle virksomheder, som benytter systemet. Derudover står systemet overfor en usikker fremtid eftersom Natur- Erhvervsstyrelsen ikke længere medfinansierer driften.</p> <p>På grund af den manglende finansiering fremadrettet er der akut behov for at afklare i hvor høj grad Danmark har overimplementeret gennemførelsesforordningens artikel 67 (5) og (6).</p> <p>Den danske fortolkning er til stor frustration for mange virksomheder, da de oplever, at udenlandske leverandører mv. ikke bliver mødt med lignende krav i hjemlandet.</p> <p>Uenigheden mellem erhvervet og danske myndigheder findes i artikel 67 (5) samt nedenstående artikel (6):</p> <p>As indicated in Article in article 67(6) of the R 404/2011: "Operators shall affix the information on fisheries and aquaculture products referred to in Article 58(5) of the Control Regulation by way of an <u>identification tool such as a code, barcode, electronic chip or a similar device or marking system</u>: (a) as from 1 January 2013, to fisheries subject to a multiannual plan; (b) as from 1 January 2015, to other fisheries and aquaculture</p> <p>Flere virksomheder har haft en længerevarende korrespondance med de ansvarlige myndigheder om kravet (NaturErhvervsstyrelsen og Fødevarestyrelsen). Et eksempel på</p>

	<p>fortolkningen af reglen kan ses nedenfor, hvor der bl.a. svares følgende:</p> <p><i>”Der stilles krav om, at der anvendes elektroniske systemer, men ikke at der udelukkende anvendes elektroniske systemer. Dvs. det er fortsat muligt, at sporbarhedsoplysningerne også fremgår af f.eks. fakturaer, dvs. samtidigt med at de fremgår elektronisk.”</i></p> <p>Dansk Erhverv har foretaget et mindre nabotjek via EuroCommerce. De indkomne tilbagemeldinger bekræfter, at Danmark er det eneste land i EU, som p.t. stiller krav om et decideret it-system til håndtering af sporbarhed helt ude i detailledet.</p>
Omfanget af byrder	Dansk erhvervsliv påføres ekstra omkostninger, som deres kolleger i andre lande ikke påføres. Disse byrder vurderes til at kunne være betragtelige indenfor det omfattede vareområde. Særligt fordi myndighederne i Danmark nu lægger op til, at erhvervet selv skal finansiere it-systemet. Derudover påføres dele af erhvervslivet unødige administrative byrder i forbindelse med at efterkomme de krav, som er overimplementeret.
Lande der er relevante at sammenligne med	NL, FI, S, AU, DE og UK – Implementeringsrådet er ikke bekendt med nogen EU-lande, der fortolker reglerne som det gøres i Danmark.
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Fortolkningen må være ens på tværs af EU. Enten kræves der elektroniske systemer for sporbarhed eller også gør der ikke. Det er konkurrenceforvridende at danske erhvervsdrivende pålægges særligt skrappe krav – særligt når sporbarheden udmærket kan sikres uden deciderede elektroniske systemer.</p> <p>Såfremt den danske fortolkning ligger fast, skal vi sikre, at vi bevæger os i takt med vores naboer samt afklare, hvad minimumskravene til elektronisk sporbarhed er.</p>
Større eller mindre nabotjek	Det vurderes at der på grund af den meget specifikke problemstilling med fordel kan gennemføres et mindre nabotjek.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Der lægges med dette nabotjek ikke op til et reduceret niveau af fødevarerikkerhed, hvorfor fortolkningen af gennemførelsesforordningen fortsat skal tage hensyn hertil.
Igangværende initiativer	Inden SIF-systemet videreudvikles, udbredes og penge indkræves, er det vigtigt, at få undersøgt, hvordan Danmark fortolker forordningens artikel 67 (5) og (6) i forhold til vores naboer og at den ekstra byrde der påføres erhvervslivet, reelt er nødvendig ift. det gældende regelsæt. Den elektroniske sporbarhed giver mening i fangstsituationen og den efterfølgende landing, men ikke nødvendigvis i detail- og engrosledet.

Titel på forslaget	6. An- og afmeldelse af kosttilskud
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	Direktiv nr. 2002/46 af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (kosttilskuddirektivet).
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse om kosttilskud nr. 39 af 12. januar 2016, § 6, og vejledning nr. 9050 af 8. februar 2013 om kosttilskudsbekendtgørelsen.
Beskrivelse af overimplementeringen	Ifølge artikel 10 i kosttilskuddirektivet kan medlemsstaten kræve en notifikation af

produktet, hvor virksomheder ved markedsføring af et kosttilskud f.eks. fremsender model af mærkningen (etiketten) til den kompetente myndighed.

I den forbindelse går de danske myndigheder længere, end hvad EU-reglerne umiddelbart forslår, da myndighederne kræver meget mere end blot en fremsendelse af mærkningen. Efter bekendtgørelse om kosttilskud og vejledning om kosttilskudsbekendtgørelsen pålægges virksomhederne omfattende krav om registrering af en lang række oplysninger på "Virk.dk", og yderligere forpligtelser i forhold til at sikre, at kosttilskudsportalen på Fødevarestyrelsens hjemmeside er opdateret og korrekt. Udover, at virksomhederne selv skal registrere produkterne på "virk.dk", skal de også betale et gebyr per kosttilskud, de har på markedet.

Den tekniske løsning, som er valgt på "Virk.dk", fungerer desuden ikke hensigtsmæssigt. Alle informationer skal således indtastes på ny ved ændringer. Desuden går systemet ofte ned.

Kosttilskudsportalen er oprettet i forlængelse af Fødevarerforlig 2, som regeringen indgik den 31. maj 2007. Det vurderes imidlertid, at portalen ikke fremmer forbrugersikkerheden. Dens eksistens stiller krav til virksomheder om at registrere deres produkter uden at sikre, at alle virksomheder reelt registrerer deres produkter. Desuden viser brugeranalyser, at portalen kun bruges i begrænset omfang. Således havde portalen kun 2.586 besøgende i perioden fra august 2014 til april 2015. Anmeldende virksomheder oplyser, at de ofte har besøgt portalen i forbindelse med anmeldelse/afmeldelse af deres produkter. Det betyder at en stor del af besøgstallet formentlig udgøres af industrien selv, og derved ikke af forbrugerne.

Mange lande i EU kræver blot en model af mærkningen, der forslås efter EU-reglerne, og ikke en egentlig registrering, som der kræves i Danmark. Derudover har Sverige, UK og Holland lempeligere krav end Danmark. Herved er de danske regler mere byrdefulde, end hvad der er tilfældet i andre sammenlignelige EU-lande, hvorfor de danske virksomheder stilles dårligere i den internationale konkurrence. Det vurderes derfor, at de danske regler umiddelbart ikke er i overensstemmelse med princip 2 i regeringens principper for god implementering.

Omfanget af byrder	<p>De danske regler påvirker alle virksomheder, der sælger kosttilskud i Danmark. Byrderne er imidlertid størst for små innovative virksomheder, der løbende justerer indholdet i deres produkter.</p> <p>Medlemmerne i Nutraceutisk Industri og DI udgør i alt ca. 80 pct. af omsætningen på markedet af kosttilskud i Danmark. En undersøgelse foretaget af Nutraceutisk Industri for perioden år 2012-2014 viser, at virksomhedernes omkostninger til administration i forbindelse med anmeldelse udgør mellem 10 % og 35 % af proventet.</p> <p>Ved Fødevarerforlig 3, som regeringen indgik den 28. juni 2010, blev selve kosttilskudsgebyret nedsat med ca. 37 %, men selve arbejdsbyrden ved registrering er stadig uforholdsmæssig høj.</p> <p>Endelig har Fødevarestyrelsen foretaget et estimat, der viser, at det vil koste ca. 500.000 kr. at få løsningen på "Virk.dk" til at fungere hensigtsmæssigt.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Sverige, UK og Holland.
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Det anbefales, at der sker anmeldelse alene gennem indsendelse af en model af mærkningen via kontaktformular. Dette skal ske uden yderligere krav i forhold til registrering gennem "Virk.dk" eller sikring af oplysninger på kosttilskudsportalen.</p> <p>Samtidig ville det være relevant at revurdere behovet for kosttilskudsportalen.</p>
Større eller mindre nabo tjek	Det anbefales, at der foretages et mindre nabo tjek, der undersøger, hvilke krav der stilles til anmeldelse af kosttilskud. I den sammenhæng skal det undersøges, hvorvidt øvrige EU-lande stiller krav, der rækker ud over indsendelse af en model af mærkningen.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Danmarks ekspertise og erfaring for håndhævelse af reglerne for kosttilskud er væsentlig i forhold til at sikre forbrugerne imod ulovlige, evt. skadelige kosttilskud og imod vildledning samt at sikre, at risikoen for et for højt indtag af de enkelte stoffer minimeres. Vi har og skal derfor fortsat have et højt forbrugerbeskyttelsesniveau på dette område i Danmark.
Igangværende initiativer	Ingen.

Titel på forslaget	7. Tilsætning af næringsstoffer til fødevarer
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Forordningen nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om fødevarer. Forordning nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 577 af 2. juni 2016 om tilsætning af næringsstoffer mv. til fødevarer.
Beskrivelse af overimplementeringen	Fødevarerforordningen pålægger virksomhederne ansvar for, at de fødevarer, som sættes på markedet, er sikre at indtage. Desuden fremgår det af

	<p>berigelsesforordningen, hvilke overordnede principper der skal gælde for virksomhedernes risikovurdering. Endelig skal virksomhederne som led i deres egenkontrol redegøre for, hvorledes de sikrer produktsikkerheden.</p> <p>Reguleringen af berigede fødevarer er hermed hovedsagligt europæisk reguleret. Det er imidlertid fortsat op til de nationale myndigheder at fastlægge, hvilke mængder af tilsatte næringsstoffer (vitaminer/mineraler), der tillades på de respektive markeder.</p> <p>Danmark har som et af de eneste lande valgt at fastsætte nationale regler i forbindelse med tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer. De danske regler beskriver, hvilke mængder af vitaminer og mineraler, der må tilsættes fødevarer. Højere niveauer af vitaminer og mineraler end foreskrevet i de nævnte regler, skal underkastes en individuel sikkerhedsvurdering, inden markedsføring af produktet kan finde sted. Den risikovurderingsmodel, der anvendes ved sikkerhedsvurderingen i Danmark, er baseret på teoretiske og urealistiske forudsætninger for indtag, som ikke forholder sig til, hvorvidt der reelt findes personer, der udsættes for en risiko.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Det medfører byrder i form af:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Begrænset mulighed for salg: Fordi resultatet af ovenstående er, at de produkter, der er frit omsættelige i andre europæiske lande, hvor de ikke vurderes at udgøre en reel risiko for forbrugeren, ikke kan omsættes på det danske marked. 2) Udgifter til gebyr: Virksomheder, der ønsker at markedsføre fødevarer med tilsatte næringsstoffer, skal derudover betale et gebyr per produkt på 8.900 kr. samt 2.500 kr. per variant for at få klarhed over, hvorvidt tilsætningen må finde sted. Virksomhederne må vente op til 6 måneder på at få svar på en ansøgning. <p>Når tilsætningen er godkendt, kan den tilsvarende tilsætning benyttes af alle.</p>
<p>Lande der er relevante at sammenligne med</p>	<p>Hverken UK, Sverige, Finland eller Tyskland, som vi normalt sammenligner os med, har fastsat nationale regler vedrørende tilsætning af vitaminer og mineraler mv. til fødevarer.</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>Bekendtgørelse om tilsætning af næringsstoffer til fødevarer bør ophæves. Bekendtgørelsen hindrer en fri omsætning i Danmark af produkter, der ikke vurderes at udgøre en risiko for forbrugere i andre EU lande.</p> <p>Endvidere bør der ske en revurdering af den danske sikkerhedsvurderingsmodel, som stadig benytter de teoretiske forudsætninger ved vurdering af indtag af næringsstoffer. Denne sikkerhedsvurderingsmodel forholder sig ikke til, hvorvidt der findes personer, der reelt udsættes for en risiko. Alternativt kan en revurdering af sikkerhedsmodellen overvejes, når tilladelser til specifikke produkter fastsættes.</p>
<p>Større eller mindre nabotjek</p>	<p>Fødevarestyrelsen har tidligere gennemført et mindre nabotjek, hvor dansk praksis sammenlignes med praksis i UK, Nederlandene, Slesvig Holstein og Sverige. Nabotjekket blev gennemført af PA Consulting Group den 8. april 2014.</p> <p>Nabotjekket viser, at de fire ovenfor nævnte medlemsstater alle har lempeligere krav, end hvad der er tilfældet i Danmark. Det er derfor tvivlsomt, om der er behov for</p>

	yderligere nabotjek.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Danmark besidder en stor ekspertise om tilsætning af næringsstoffer mv. til fødevarer og har haft stort fokus på at sikre, at forbrugerne hverken vildledes eller risikerer et for stort og sundhedsskadeligt indtag af de enkelte stoffer. Denne ekspertise bør bevares, således at der fortsat sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau på dette område i Danmark.
Igangværende initiativer	Forslag nr. 118 fra Virksomhedsforum for enklere regler har allerede ført til væsentlige lempelser – læs forslag og svar fra regeringen her . De ovennævnte problemer findes dog stadig.

MILJØ- OG FØDEVAREMINISTERIET & SUNDHEDS- OG ÆLDREMINISTERIET

Titel på forslaget	8. Produktion og opbevaring af kosttilskud i Danmark.
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet & Sundheds- og Ældreministeriet
Berørt EU-regulering	Direktiv nr. 2002/46 af 10. juni 2002 om kosttilskud og direktiv nr. 2001/83 af 6. november 2001 om humanmedicinske lægemidler. Vejledning om kosttilskud.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 1465 af 7. december 2015 om kosttilskud og bekendtgørelse nr. 506 af 20. april 2013 om lægemidler.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Fælles EU-regler definerer overordnet, om et produkt kategoriseres som kosttilskud eller lægemiddel. Det afhænger dels af hvilket stof, produktet indeholder, og dels, hvordan produktet markedsføres. Hvorvidt et givet produkt defineres som kosttilskud eller som lægemiddel har bl.a. konsekvenser for, hvordan produktet skal produceres og opbevares.</p> <p>Det medfører en række forskelle, når et produkt enten defineres som lægemiddel eller kosttilskud, både med hensyn til godkendelse af ingredienser og ved produktion/opbevaring.</p> <p>Ingredienserne i lægemidler skal produceres på en særlig måde, hvor der stilles krav til inspektioner og godkendelser. Dette gør det dyrere at producere/opbevare lægemidler, som ikke kan forsvares i salgspris, når produkterne sælges som kosttilskud til andre lande i EU.</p> <p>Derudover skal produktion af kosttilskud og lægemidler skal foregå på to adskilte produktionslinjer. Produktion af lægemidler skal foregå i forhold til Good Manufacturing Practise (GMP). Ved produktion af kosttilskud skal det foregå i forhold til EU's hygiejne regler (HACCP). Desuden stilles der yderligere krav til personalekvalifikation og opbevaringsforhold ved produktion/håndtering af lægemidler i forhold til kosttilskud. Ligeledes skal Lægemiddelstyrelsen godkende samt føre tilsyn med en lægemiddelproducerende virksomhed. Alle krævede tiltag er i høj grad ressourcekrævende for den enkelte virksomhed.</p> <p>Det påhviler det enkelte land at afgøre, hvad det relevante produkt skal kategoriseres</p>

	<p>som. Et produkt, der er et kosttilskud i et land, kan derfor godt være lægemiddel i et andet land. Desuden kan samme mængde af et stof optræde i både kosttilskud og lægemiddel, da kategoriseringen bl.a. kan være baseret på virksomhedens markedsføring af produktet.</p> <p>Den danske vurdering af, hvad der udgør kosttilskud anses for at være restriktiv i forhold til andre EU-lande. Det betyder, at produkter ofte kategoriseres som lægemiddel i Danmark, hvorimod det samme produkt er kategoriseret som kosttilskud i andre EU-lande. Produkter, der kategoriseres som lægemidler, må hverken produceres eller opbevares i Danmark uden en tilladelse - heller ikke selv om produktet er fuldt lovligt og beregnet til salg i andre EU-lande. Dette udgangspunkt gælder desuden, selvom produktet hverken skal markedsføres i Danmark eller er forsynet med dansk emballage.</p> <p>Virksomhederne kan vælge at producere produkterne som lægemidler i Danmark og herefter eksportere produkterne til andre EU-lande, men det er forbundet med større omkostninger og unødvendige byrder, især når produkterne netop skal sælges som kosttilskud og ikke lægemidler i andre lande.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Virksomhederne skal tilpasse og omstille deres produktionskapacitet til eksport, ligesom logistik på tværs af europæiske markeder fordyres. Det betyder, at virksomhederne skal have flere produktspor, fordi det ikke er muligt at producere produkter klassificeret som lægemidler på samme produktionslinje, der producerer produkter klassificeret som kosttilskud.</p> <p>Derudover betyder de danske regler, at virksomheder i Danmark har mistet flere store eksportsamarbejder, da kunderne ikke har været villige til at betale for omkostningerne ved lægemiddelråvarer, produktion og certifikater på varer, der sælges som kosttilskud uden for Danmark.</p> <p>Danmark har flere store produktionsvirksomheder, der søger at udnytte deres kapacitet optimalt, men som forhindres heri af den danske praksis. Samtidig betyder det, at i stedet for at danske virksomheder selv producerer produkterne i Danmark, bliver disse produceret i andre lande af eksterne producenter. Det er eksempelvis tilfældet ved ingredienserne melatonin og glucosamin. Dette medfører et potentielt tab af arbejdspladser i Danmark. Et andet problem er, at mange lande kræver certifikat om, at et produkt som eksporteres, frit og lovligt kan sælges i oprindelseslandet. Det er besværligt at få, når de danske myndigheder kræver lægemiddelgodkendelse af produktet. Virksomhederne vil typisk ikke bruge store ressourcer på at opnå et certifikat til salg i Danmark for produkter, som udelukkende sælges uden for Danmark som kosttilskud.</p>
<p>Lande der er relevante at sammenligne med</p>	<p>Implementeringsrådet kender ikke til andre lande, der opretholder denne praksis.</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>EU's hygiejneregler for produktion/opbevaring af kosttilskud bør gælde for danske eksportprodukter, der eksporteres til lande, hvor produkterne er kategoriseret som kosttilskud – uagtet at produkterne klassificeres om lægemidler i DK</p> <p>Myndighederne bør alene forholde sig til problemstillingen, som man gør på</p>

	<p>mærkningsområdet i forhold til fødevarer. Her følger det af vejledning om mærkning:</p> <p>”For fødevarer, der føres gennem Danmark som transitgods eller oplagres som transitgods under tilsynsmyndighedernes kontrol, anvendes de danske mærkningsregler ikke”.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Nabotjek af mindre omfang, hvor det undersøges om andre EU-lande har regler om, at kosttilskud, der produceres til afsætning i andre lande skal opfylde lægemiddelkrav, fordi de karakteriseres som lægemidler i produktionslandet.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Danmark kategoriserer flere stoffer som lægemidler, der i andre EU-lande kategoriseres som kosttilskud.</p> <p>Danmark har stor ekspertise og erfaring på området. Niveauet af forbrugerbeskyttelse på dette område bør være højt. Et nabotjek bør derfor have fokus på, hvordan vi kan arbejde for, at andre lande skelner mellem kosttilskud og lægemidler med samme, høje hensyn til forbrugerbeskyttelsen</p>
Igangværende initiativer	<p>Ingen</p>

SUNDHEDS- OG ÆLDREMINISTERIET & TRANSPORT- OG BYGNINGSMINISTERIET

Titel på forslaget	9. Overimplementering koster chauffører jobbet
Ministerium	Sundheds- og Ældreministeriet & Transport- og Bygningsministeriet
Berørt EU-regulering	EU's 3. direktiv om kørekort
Berørt dansk lovgivning	Sundhedsstyrelsens vejledning om vurdering af helbredskrav til førere af motorkøretøjer (SUM) Cirkulære om kørekort (TRM) Bekendtgørelse om kørekort (TRM)
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>I 2012 ændrede EU reglerne for stort kørekort for personer med epilepsi. I reglerne står, at kørekortet kun kan udstedes eller fornyes for ansøgere med epilepsi, hvis de ikke har haft anfald i 10 år eller fået anfaldsforebyggende medicin. Med mindre "særlige sundhedsfaglige forhold" taler for. I dag tages der ikke hensyn til sådanne "særlige sundhedsfaglige forhold".</p> <p>Det har indtil videre ramt mindst 35 chauffører, der tager medicin imod epilepsi og går til løbende lægekontrol. Netop fordi de er i anfaldsforebyggende behandling, får chaufførerne ikke anfald og har derfor hidtil fået det store kørekort fornyet. Imidlertid bruger danske myndigheder de nye EU-regler som undskyldning for ikke at forny chaufførernes kørekort. Selvom der direkte står i EU-reglerne, at det ikke er meningen at ændre på en praksis, der fungerede før, og som ikke medførte risici for trafiksikkerheden.</p> <p>Før direktivet blev implementeret, blev der for chauffører til lastbil med kendt epilepsi anbefalet 12 måneders kørselsforbud fra det tidspunkt, hvor chaufføren var sat i medicinsk behandling. Sundhedsstyrelsen anbefalede, at kørekort derefter blev udstedt med en tidsbegrænsning på ét år og på det vilkår at ansøgeren tog den lægeordnede medicin. Det kan også nævnes, at der for chauffører til bus (og taxa) med nydiagnosticeret epilepsi eller ved anfald (ved kendt epilepsi) blev anbefalet 10 års symptomfrihed, heraf skulle mindst de sidste 5 år være uden medicinsk behandling, inden kørselsforbuddet kunne ophæves eller kørekortet generhverves. Derefter kunne kørekort udstedes med en tidsbegrænsning på 5 år. For at kørekort kunne udstedes, fornyes eller bevares gjaldt det, at en anmodning herom skulle underbygges af en lægeerklæring.</p>
Omfanget af byrder	Overimplementeringen har indtil videre forhindret 35 chauffører i at få deres kørekort fornyet. Ingen af de chauffører, som Dansk Epilepsiforening har talt med, har oplevet en grundig individuel sagsbehandling. Ingen af chaufførernes læger var enige i kørselsforbuddet. Halvdelen af chaufførerne har ikke et arbejde i dag. Udover de arbejdsmæssige og økonomiske konsekvenser for de berørte familier, oplever mange også psykiske og sociale følger af kørselsforbuddet og den måde, deres sag er behandlet på.
Lande der er relevante at sammenligne med	Sverige, Tyskland, Holland.
Forslag til forenkling af reglerne	Der bør i hver enkelt sag ses på, om der er helt særlige helbredsforhold, som gør, at undtagelsen fra reglen skal bruges – også selvom chaufføren har været medicineret (men anfaldsfri) inden for de sidste 10 år. Altså på samme vis som hidtidig praksis.
Større eller mindre	Mindre nabotjek, som afdækker sammenlignelige landes praksis.

nabotjek	
Særlige hensyn i dansk kontekst	Hensyn til danske jobs. Mindst 35 chauffører har indtil videre mistet jobbet på trods af, at det ikke var meningen at ændre på en praksis, der fungerede før, og som ikke medførte risici for trafikikkerheden.
Igangværende initiativer	

TRANSPORT- OG BYGNINGSMINISTERIET

Titel på forslaget	10. Kørekort til erhvervmæssig busbefordring
Ministerium	Transport- og Bygningsministeriet
Berørt EU-regulering	Direktiv nr. 2006/126 af 20. december 2016 om kørekort.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013 om færdselsloven og bekendtgørelse nr. 312 af 25. marts 2015 om kørekort.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Danmark har indført en særlig kørekortskategori til erhvervmæssig busbefordring, som hedder "D-ep". Denne kategori findes ikke i andre EU-lande eller i EU-lovgivningen, hvor der alene findes en kategori D til busbefordring. Kategori D-ep kan derfor betegnes som en dansk særregel.</p> <p>Særreglen betyder, at der stilles skrapere krav til prøveafleggelsen til kørekort til erhvervmæssig personbefordring (kategori D-ep), end hvad der tilfældet ved almindelig buskørekort (kategori D). Dermed er der en unødvendig høj adgangsbarriere for chauffører til branchen, hvilket gør det vanskeligt at rekruttere buschauffører.</p> <p>Transportens Uddannelsesråd (TUR) offentliggjorde i december 2015 en rapport, der identificerer udfordringer med de sproglige krav til kategori D-ep, da der ikke må bruges tolkning til hverken den praktiske prøve eller teoriprøven. Der har endvidere været problemer med ombytning af udenlandske kørekort til et dansk kørekort på grund af den særlige danske kategori, som ikke findes i andre EU-lande. Der er eksempler på virksomheder, der har mistet chauffører af den årsag.</p> <p>Der vurderes ikke at være trafikikkerhedsmæssige konsekvenser ved at afskaffe kategori D-ep, da EU's uddannelsesdirektiv (direktiv nr. 2003/59) under alle omstændigheder finder anvendelse.</p>
Omfanget af byrder	De højere krav til et kørekort D-ep gør det sværere at rekruttere buschauffører, herunder ikke mindst buschauffører med anden etnisk baggrund, og de vanskeliggør ombytning af udenlandske kørekort. Samlet set øger det omkostninger for virksomhederne til at rekruttere af nye chauffører. Der er ca. 522 virksomheder der driver erhvervmæssig busbefordring, som har i alt har ca. 11.600 bustilladelser.
Lande der er relevante at sammenligne med	Ikke bekendt med andre EU-lande, hvor de har kategori D-ep. Andre EU-lande har som udgangspunkt alene kategori D, som også følger af EU-reglerne.
Forslag til forenkling af reglerne	Det anbefales, at den særlige danske kategori D-ep afskaffes, da der ikke er længere er saglig grund for at opretholde den. De hensyn, i form af trafikikkerhed, der formentlig i sin tid lå bag kategori D-ep, er ikke relevant efter indførelsen af EU's

	uddannelsesdirektiv. Der er ikke tale om en egentlig dobbeltregulering, men blot at hensynene, der lå bag oprettelsen af kategori D-ep, nu bliver varetaget uddannelsesdirektivet.
Større eller mindre nabotjek	Det anbefales, at der foretages et mindre nabotjek, hvor de danske regler sammenlignes med udvalgte nabolande.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen.
Igangværende initiativer	Arriva har stillet et forslag til Virksomhedsforum, der alene omhandler problemstillingen vedrørende ombytning af kørekort. Forslaget er endnu ikke blevet behandlet.